ANUL X — Nr. 63

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcția: 3.31.13 | Administ. 3.31.09
Secret. 3.31.10 | Publicitate și abonamente 3.31.09
Redacția 3.31.14 | Depozitari 3.31.24
Sport 3.31.14 | Tipografia 4.84.48
Provincia 3.31.10

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Miercuri 22 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:
IN ȚARA: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000
IN STRĂINĂTATE: In raport cu tariful poștal și valuta

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 8
Taxa de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

„Avem cu toții la dispoziția noastră cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tankurile și mitralierele: ESTE PROPRIA NOASTRA CENUȘE!

Nici o putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru dreptate și Dumnezeu"

ION I. MOȚA
(Cranii de lemn)

Cântecul lebedei

Discursul de la Glasgow ne arată că poporul britanic este copt pentru un declin istoric.

El face parte dintre popoarele unui anumit Occident care trebuește să moară.

Până la urmă, el trebue să dispară ca forță istorică pentru că valorile spirituale nu mai sunt de partea lui.

Totul sună fals în sufletul lui pentru Era care se naște.

El este la marginea unei experiențe istovite. A dat, a spus, a explodat politic și istoric în trecut, atât cât i-au permis valorile spirituale ale concepției sale.

Astăzi el nu mai are nimic de spus lumei. Partitura este cunoscută, ariile vechi, vocea bătrână.

Și acum când concepția sa spirituală despre lume este depășită de alte valori spirituale, El numai are nici perspectiva politică, nici judecata realităților, nici știința mecanismului de forțe care să poată înfrânge dușmanul.

El pierde bătălia lumii.

Nimic, nimic nu mai are decât îndărătnicia în fața morții, refuzul disperat de a dispare, printre jumătăți de mărturisire, încleștarea pe poziții pe care le-a crezut tot atât de definitive ca și istoria.

Istoria însă se mișcă.

Vrem să stabilim astăzi un lucru, și să arătăm apoi o contradicție dramatică.

In virtutea unei evoluții inverse piere, se prăbușește în fața ochilor noștri, imperiul englez.

Am vorbit de o evoluție inversă, a spiritului englez.

Care este aceasta?

Iat-o: Noi ortodocșii ne-am salvat întâiu dogma, ne-am salvat credința și prin aceasta ființa noastră istorică și națională.

Poporul englez și-a salvat întâiu politica, și-a salvat numai organicitatea națională și a rămas fără dogmă, s'a construit fără credință și cade astăzi, fiindcă este lipsit de substanță. Nu mai are de unde să-și hrănească o revoluție națională.

Primul lucru pe care vrem să-l stabilim este acesta:

Anglia își datorește forța ei istorică din epoca modernă, grație faptului că a fost la un moment dat expresia luptei naționalismului împotriva internaționalismului politic preconizat de biserica politică a catolicismului.

Acest moment s'a numit Londra împotriva Romei, adică națiunea engleză împotriva hegemoniei spirituale și politice a bisericei romane care trecea peste realitatea organică a Națiunilor pentru a asigura dominațiunea universală a Papilor.

Atunci, prin deslipirea de Roma, națiunea engleză a încălecat pe o realitate politică și spirituală care a dus-o din punct de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aci a început a fi momentul european al Angliei, de aci a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de nedescris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de tutela papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta?

Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăinuiau de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Incă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost deajuns ca regele să taie legătura pentruca separațiunea să se producă dintr'o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanismului de forțe, consacră expansiunea colonială".

(Notând acestea după Houston Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „întâiu va veni o adevărată cunoștiință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandoarea va înceta să fie apanajul sângelui pentru a aparține acelora care vor fi urmat „căile perfecte ale onoarei" (libertatea procedând din stricta îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desfășura în lume creind alte națiuni".

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adevărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, eșită din isbirea catolicismului, sărită dincolo de măsură și atomică), Anglia a devenit campioana libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germenul decadenței Imperiului britanic de astăzi.

Ele prind ca într'un clește întreaga așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i non valoarea.

Le vom descoperi pe rând:

„Intâiu va veni o veritabilă

Crișu Axente

(Continuare în pag. 5-a)

Uriașa manifestație legionară din Capitală

Aseară la orele 8, a avut loc în Capitală o mare manifestație legionară de protest contra asasinării maiorului german de către un agent al **Intelligence-Service-ului.**

Unități compacte de legionari din toate organizațiile din Capitală s'au încolonat și într'o ordine perfectă au parcurs Calea Victoriei și B-dul Carol, oprindu-se în piața Universității, unde s'au orânduit într'un uriaș careu.

Aici, d. Viorel Trifa, președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, a arătat în câteva cuvinte rostul acestei manifestații.

S'a manifestat apoi călduros pentru M. S. Regele, general I. Antonescu și Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, cântându-se imnuri și cântece legionare.

După aceasta, în aceiași perfectă ordine, coloanele de legionari, având în frunte un lung șir de motocicliști din Corpul motorizat legionar, au parcurs din nou Calea Victoriei, oprindu-se în fața Palatului, unde s'a intonat Imnul Regal, reînoindu-se manifestațiile de omagiu, către Suveran.

Apoi coloanele legionare au pornit din nou pe Calea Victoriei.

In fața legației Germaniei, manifestanții au aclamat îndelung pe Fuehrerul Adolph Hitler, strigând: **„Trăiască Germania!", „Heil Hitler!", „Trăiască armata germană!"**

In fața legației, se afla d. Comandant al „Bunei Vestiri", Radu Mironovici, prefectul poliției Capitalei, înconjurat de d-nii Stelian Stănicel, secretar g-ral al pref. de poliție, chestorii I. Stângă, Olteanu, Virgil Popa, etc.

Ostașii germani, cazați în clădirea aflată în fața legației germane, și-au părăsit masa, au apărut la ferestre și au ieșit în stradă, salutând legionărește și aclamând, entusiaști, pe manifestanți.

După terminarea manifestației, grupurile de legionari s'au îndreptat în liniște către sediile respective.

Barbariile piraterești comise de flota engleză

— Câteva cazuri edificatoare —



Vas de pirați englez, navigând în apele de Nord.

Salvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de războiu a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorie umană. Totuș, marina engleză a călcat în picioare și această lege, dând în nenumărate rânduri dovadă de totală lipsă de omenie și o brutalitate animalică în purtarea sa față de echipajul adversar.

In nenumărate rânduri, în loc de a salva echipajul, marinarii englezi l-au nimicit cu sânge rece. Astfel în timpul războiului mondial, vasul piraterese „King Stephen", după ce a scufundat aeronava germană „L. 15", a refuzat de a salva echipajul acesteia constând din comandant și 15 oameni, deși i-ar fi fost foarte ușor să facă aceasta.

Cazul Baralong, rămas celebru în istorie, poate da o idee clară despre barbaria și trădarea de care este capabilă pirateria engleză.

Baralong era o cursă de submarine, în timpul războiului mondial. Cursele de submarine erau vase de comerț, transport, pescari, yachturi, etc., amenajate și înarmate special. Se mai numeau „vase de momeală" (decoy ships), prescurtat „Qships".

Foloseau adesea drapele neutrale, ca să oblige submarinele să se apropie. Steagul englez, se arbora numai în momentul când submarinul german a ieșit la suprafață și când focurile de artilerie ale cursei s'au deschis. Echipajul purta haine civile, tunurile erau camuflate și tot vasul prezenta aspectul unui vapor inofensiv și neinarmat.

Atrăgând submarinele în cursă, vapoare „Q" au distrus în modul acesta laș și perfid, un mare număr dintre submarinele germane, care circulau pe coasta Flandrei.

Procedee barbare

„Baralong" era o cursă de aceastä specie. In ziua de 19 August 1915, submarinul german U. 27 era pe punctul de a scufunda vaporul englez „Nicosian", la 70 mile marine la Sud the Queenstown, când se apropie cursa de submarine „Baralong", comandat de Godfred Herbert, sub pseudonimul de Mc Bride. Toată întâmplarea a fost descrisă cu obiectivitate de martori oculari americani. Baralong arborase drapelul american până când ajunse în apropierea submarinului și atunci deschise focul asupra lui, în mod subit. Echipajul, surprins și nemai putând face față loviturilor venite din plin și în mod atât de neașteptat, caută să se salveze. Câțiva s'au refugiat pe bordul vaporului „Nicosian". Alții, care nu ajunseră să fie salvați imediat, se ținură de frânghiile ce atârnau în apă, așteptând să fie coborite bărcile de salvare. Căpitanul cursei „Baralong" ordonă să se îndrepte vaporul către acești nenorociți și

(Continuare în pag. 6-a)

Cine sunt, și ce vor

Ați observat fără îndoială, cam ce fel de structură demografică au acele asociații secrete cu caracter și ramificații *internaționale* cari sunt lojile francmasonice. Discipolii lui *Hiram* nu se recrutează nici din rândurile țărănimii, a cărei sănătate morală e prea robustă pentru a îngădui tentația minciunilor seducătoare; nici din pătura muncitorească, exploatată până la sânge în sistemul social, economic și politic agreat de francmasonerie: democrația burghez-capitalistă.

Francmasonii nu sunt nici țărani, nici muncitori; ci „domni".

Ce fel de domni?

Populația lojilor masonice e foarte pestriță. Elementele ei se recrutează după cum se știe, din „lumea bună": intelectuali semidocți sau arivişti, politicieni, mari industriași și bancheri. Adică tocmai din rândurile celor cari, în democrația egalitară și libertară, stăpânesc efectiv și real popoarele.

La noi, dacă ținem seama de compoziția specială a clasei conducătoare, adepții lojilor se trag tocmai din acea „pătură suprapusă", blestemată cu grele cuvinte de Mihai Eminescu; pătură care nu are nimic comun cu neamul sănătos al plaiurilor, curat ca izvoarele carpatine. Dacă s'ar face o statistică, după originea etnică, a tuturor membrilor lojilor din țară, s'ar vedea ușor câți sunt români; și cam ce fel de „români".

E bine că lucrurile stau așa: că această cloacă etnică a lojilor — unde se 'ntâlnesc jidovii (mari favoriți), grecoteii, ciocoii și înstrăinații, atrași de intime afinități — se ține departe de straturile etnice sănătoase.

E bine că florile răului nu prind rădăcini în solul rasei noastre, și că până la urmă, se dovedesc drept ceeace sunt: un aspect, cel mai ascuns și periculos, al străinismului care ne-a supt vlaga în trecut, și ne urăște de moarte azi, când luptăm pentru ruperea lanțurilor libertății noastre.

★

După ce-am văzut *cine sunt*, să vedem mai departe: ce vor francmasonii. V'ați întrebat vreodată ce-i împinge pe oamenii aceștia în taina templelor esoterice? Pentruce se încadrează în organizația invizibilă a francmasoneriei?

Compoziția populației, etnic așa de eterogene a lojilor dela noi, alcătuită ca pretutindeni din oameni fără Dumnezeu, fără Patrie și fără căldura dragostei *concrete* de semeni (ei nu iubesc omul, ci „umanitatea", abstracție vaporoasă și goală), explică în mare măsură interesele, ascunse pentrucă inavuabile, cari îi strâng pe masoni în același mănunchiu.

Cari sunt aceste interese? Ele n'ar putea fi decât: interese de ordin oarecum spiritual, interese de ordin social și de natură politică.

Cele dintâi atrag în loji pe analfabeții cu diplome, pe intelectualii semidocți și snobii unei lumi cari aleargă după sensațional cu orice preț. **Numai** pe aceștia. Căci ce interese spirituale ar putea duce pe cineva în loji? Legea iubirii? Dar nu spune creștinismul: **iubește pe aproapele tău ca pe tine însuți?** Legea ajutorului reciproc? Dar nu este asta o poruncă de bază a învățăturii lui Hristos? Atunci? Trebue ca cineva să fie prea naiv, ca să nu zicem prost, pentru a nu-și da seama că ceeace se poate numi nobil în ideologia lojilor se găsește incomparabil mai bine rostuit în creștinism; prea superficial pentru a crede că ideologia artificială, searbădă și placidă a francmasoneriei va putea aduce o împăcare a vieții interioare — în ipoteza că o poate avea.

Cei dornici de sensațional s'ar putea să fie satisfăcuți, fiindcă tot ceremonialul inițierii, amestec hidos de ridicol și sinistru, e făcut așa fel ca să impresioneze cât mai puternic.

Nu astfel de interese „spirituale" pot fi deci determinante. Majoritatea masonilor se găsesc în loji din cu totul alte motive, foarte precise și pământene: din interese de ordin social și politic. In adevăr, pe lângă scopurile îndepărtate, francmasoneria este un instrument eficace sută în sută în vechea lume, pentru arivismul social al intelectualilor și pentru ambiția bolnavă a politicienilor.

In lojile francmasonice se promovau înaintările în ierarhia politică, militară, economică financiară. Ce importanță are că interesele de parvenire sunt ipocrit drapate ideologic? Francmasoneria rămâne o solidaritate internațională de interese precise și pozitive. In slujba lor stă legea ajutorului reciproc între „frați": toți pentru unul, și unul pentru toți".

Pe deasupra tuturor acestor interese mărunte, oficiază în slujba marilor lui scopuri ascunse și îndepărtate, *Iuda*: lucid, conștient și rece. Sub dominația lui spirituală, toți „frații" lojilor sapă conștient ori inconștient, la temelia genului omenesc. Aci stă pericolul real, primejdia mare a masoneriei, de care va trebui să ne ocupăm.

Nicolae Tatu

In pagina 8-a
AXA
vă prezintă zilnic
ACTUALITATEA IN IMAGINI

CULTURA

Calendar legionar

21 Ianuarie

1928: Rectoratul Universității din Iași cere printr'un raport telegrafic adresat Ministerului Instrucțiunii Publice, dizolvarea Asociației Studenților Creștini din Iași.

Hrubele masonice din Iași cereau cu stăruință să fie torturați și lipsiți de dreptate copiii Neamului.

Oropsirea o făceau tocmai „educatorii" și „mentorii" noștri sufletești, care înțelegeau să asculte de poruncile păgânești ale masonilor, complăcându-se să fie cozi de topor ale jidovilor.

Ne mai pomenit, profesorii universitari „români și creștini" să-și urgisească studenții lor de dragul jidovimii și să-și înscrie numele în cartea neagră a Neamului.

1938: Reapare ziarul „Cuvântul" pentru scurtă vreme. Patru ani de zile, bestiile conducătoare au suspendat cel mai bun ziar al Țării, scris cu condee pricepute și curajoase, care nu și-au precupețit situații și viața.

Marele filosof al neamului nostru, profesorul Nae Ionescu, al generațiilor contemporane, nu înțelege să scrie într'o atmosferă îngrozitoare de suspiciune care-l impresura. Marele profesor nu-și reținea disprețul lui suveran pentru cei ce-l înconjurau, cu anumite scopuri; insinuările poliției regimului trecut pentru a afla dela el gândurile ce-l frământau, îl jignesc peste măsură și n'o să cedeze nici unei presiuni, cu orice risc.

Cronica dramatică

Teatrul Mușatescu „Totul pentru doamne"

Comedie în trei acte de Nicola Manzari

Comedia mult prea tânărului autor de teatru Nicola Manzari, italian, astăzi una din revelațiile „Grupului universitar fascist", este o replică aruncată disprețuitor la adresa psihanalizei născocite de Freud care, se știe, fundamentând această doctrină pe planuri iudaice, a încercat — speculând în domeniile „revelatoare" ale subconștientului — să o substitue moralei creștine, afirmând tendențios că la originea aspirațiilor noastre sufletești, tinzând spre desăvârșirea frumosului estetic și deci către apropierea omului de misterele dumnezeirii, se află întotdeauna morbul perturbațiunilor sexuale.

Freudismul s'a dovedit a avea foarte mulți adepți și a făcut victime chiar în rândurile tinerilor intelectuali români; dar odată cu mișcarea fascistă, steaua acestei doctrine anticreștine și anti-morale a început să apună.

Se mai găsesc totuși și astăzi numeroși discipoli ai sistemului filozofic freudist. Poate din încăpățânare, sau poate de dragul de-a nu renunța prea ușor la o teză utopică ce le-a înfierbântat mințile, ei au rămas pe linia lor moartă de mai înainte, refuzând să-și revizuiască părerile și falsele credințe. Pentru ei a scris Nicola Manzari comedia de care ne ocupăm aci. Lor li adresează replica din „Tutto per la donna".

Spectacolul dela teatrul „Tudor Mușatescu", în linii generale, a fost amuzant și a plăcut.

D-ra Dina Cocea a compus tipul patroanei marilor magazine Elsa Dupero. Păcat însă că în ultimul act zelul său a depășit linia rolului. S'a purtat ca o tragediană și puțin a lipsit să izbucnească în lacrimi — când în realitate jocul său se cerea mai temperat. Explicația? Probabil că d-ra Cocea a uitat că joacă într'o comedie, rolul unei femei îndrăgostite. Pe urmă d-sa se lasă prea mult influențată de jocul vedetelor de cinematograf.

D. C. Lungeanu a fost destul de amuzant în rolul lui Jean. Prin ținuta, prin frumusețea sa de june prim a fost foarte mult pe gustul doamnelor din sală. Dar este oare deajuns? Noi cel puțin am avut impresia că d. Lungeanu joacă pe o scenă de muzic-hall. De ce ține cu tot dinadinsul să pară că este prea sigur de sine? Luciditatea e bună ea în scenă, dar pe lângă luciditate și frumusețe se mai cere și altceva. Se mai cere și transfigurare. Ori d. Lungeanu este un actor căruia îi place să cocheteze cu darurile pe cari i le-a lăsat natura, în loc să facă artă în înțelesul strict al cuvântului. Totuși rolul său a fost amuzant. Simpatic... Dar numai atât.

Singurii actori cari au avut ideia clară a rolului lor, sunt d-nii Marcel Anghelescu și Chr. Etterle.

Primul, în rolul lui Carmelo, a creat momente de mare tensiune sufletească. Uneori spectatorul alterna între situația de-a se lăsa scuturat de emoții și de-a izbucni în hohote de râs. Și tocmai în aceasta, credem, constă meritul d-lui Marcel Anghelescu: de-a ști să trăiască rolul.

Secundul, în rolul d-rului Ponardi, ne-a dat un profesor pedant și maniac, troturat de idei și veșnic în căutarea elementelor obiective care să-i confirme susținerile. Ticul mai ales cu care a știut să-și coloreze jocul, a stârnit aplauze.

Foarte naturală a fost d-na Silvia Fulda în rolul lui Iulci. Deasemeni d-na Lucia Dumitriu în acela al Clientei.

Mărturisim însă că jocul d-nei Fifi Harand nu ne-a plăcut deloc și aceasta din motivul că voind să facă pe naiva, a ratat un rol pe care se sprijineau elemente de compoziție și conținuturi de suflet uman. Nicola Manzari a scris acest rol pentru a-l adequa ca o completare a rolului lui Carmelo, dar nu pentru a fi jucat așa cum l-a jucat d-na Fifi Harand.

Celelalte roluri au fost încredințate d-lor C. Hociung (suficient în Directorul general), N. Tomazoglu, P. Varga și Nicolae Bănescu.

Spectacolul de premieră este poate destinat a ține multă vreme pe afiș, dar în nici un caz nu este un spectacol de artă.

Pe urmă faptul că în locul Fotografului a fost introdus pe nepusă masa Un chitarist, dovedește că direcția n'a urmărit să monteze un spectacol de artă, ci unul de efect, și aceasta, oricum, este o impietate față de valoarea unui dramaturg ca Nicola Manzari, care a scris comedia pentru scopuri cu totul altele decât cele urmărite de conducerea teatrului.

Liviu Bratoloveanu

„Invierea" de Tolstoi la Teatrul Municipal „I. L. Caragiale"

Teatrul Municipal „I. L. Caragiale" din Bul. Schitu Măgureanu No. 1 (telefon 4. 60.60) reprezintă în fiecare seară la orele 8.30 precis, „Invierea". Capodopera lui Tolstoi se bucură de o interpretare consemnată elogios de critica dramatică și răsplătită cu ropote de aplauze la scenă deschisă.

In rolurile principale, Monia Antonova și Vasile Crețoiu, au realizat sub direcția de scenă a d-lui Victor Ion Popa, două creații remarcabile.

„Un om ca toți oamenii"

Comedie în 3 acte (7 tablouri) de Florin Scărlătescu, în direcția de scenă a d-lui Constantin Georgescu, se va juca pentru prima oară la 29 Ianuarie 1941, la Teatrul Național Studio „V. Alecsandri", cu următoarea distribuție: d-nii V. Valentineanu, Al. Ghibericon, I. Ulmeni, C. Morțun, P. Nove, Em. Boita, N. Pepeanu-Pascal Marco, H. Polizu, G. Maican, I. Răduiescu, E. Stoiceanu; d-nele: Natașa Alexandra, M. Voluntaru, Didi Teodorescu, A. Vriside, Eug. Voinescu, M. Neamțu, F. Frunză.



ȘTEFAN CEL MARE
Fresca Voevozilor — de Cristea Grosu

„Armatolii"

Duminică 19 Ian. 1941 a apărut Nr. 10 din „Armatolii" — săptămânalul de dârză luptă armânească pentru afirmarea spirituală și politică în Balcani. „Armatolii", continuă lupta împotriva tuturor criptostrăinilor, cum îi numea odinioară unul din ostașii Legiunii — **Iancu Caranica.**

In numărul de față semnează: d. Ion Zana — „Actualitatea lui Eminescu", d. Iancu Papacostea — „Audieri dela Paris", Ion I. Moța „Vom învia vremurile de demult", Ion Ghericocii — „Educație șovină sau propagandă culturală?" d. Stelian Chelefu — „Problema românizării industriei" d. Simion I. Cionea: „Levantinism și Ciocoism", d-ra Iulia Murm: „Vasile Marin", d. Iancu Papacostea „Un fragment din istoria noastră românească", mai semnează d. d. Gheorghe T. Duliu, P. I. Foti, T. Gr. Zuco, D. Parizian. Iar pe prima pagină iscălește d. George Murnu: „Giuname" o poezie în dialect, al Costa Panaace, jidane și Veria cu cheliche di vreare trăscia noastră. Desprindem câteva versuri din acest strigăt armânesc:

„Scoală Aromânime tine șereta
Ascultă boațea, lia hălare
Ghambro țe-așteaptă 'nvesta nouă
Orbu țe caftă vindicare"

acest strigăt este îndreptat către:
„Giuname, soe oi — Armânime, și cărvănari s' picurame".

„Armatolii" este, alături de „Timocul", apărător al elementului latin din Balcani. Să ia aminte toată lumea: peninsula Balcanică are un aspect latin. „Armatolii" este vizionarul luptei pentru afrimarea elementului de obârșie latină în Balcani.

GH. R.

Un pian cu 270 de clape

La Viena există un pian cu 270 de clape, care a fost inventat acum 60 de ani. S'a fondat o asociație, care duce o corespondență intensă cu lumea întreagă și aranjează concursuri pentru pianiștii care pot cânta la acest instrument atât de complicat. Pianul este instrumentul ideal pentru interpretarea compozițiunilor lui Beethoven, ale lui Schumann sau Weber, precum și ale compozitorilor moderni. In „Mondschein-Sonate", de pildă, Beethoven a conceput executarea a trei acorduri în același timp, ceeace nu este posibil la un instrument obișnuit. La acest pian, a cărui clape sunt înșirate în rânduri suprapuse, se poate însă interpreta — ținându-se mâna liniștit și natural — compoziția așa cum a înțeles-o maestrul în momentul creației.

Psihopații și elita socială

de Dr. I. POPESCU-SIBIU

Indiferent de educația, cultura, etatea, experiența, poziția socială sau renumele și titlurile ce le-ar avea o personalitate, turburările de caracter de care ar suferi îi determină întreaga activitate intelectuală, întregul conținut spiritual a tot ceea ce creiază sau înfăptuește pe teren social, diformând îndeosebi mentalitatea și reacțiunile lui morale. Toate gândurile și sensibilitatea exprimate prin gesturi, atitudine, cuvinte și fapte vor purta stigmatele diformațiilor de caracter. Intreaga patologie mintală a individului își are sursa în deschilibrul fondului afectiv, în dinamica sensibilității ale cărei manifestări se desfășoară în viața vegetativă prin instincte, iar în trăirile spirituale, sociale prin caracter. Intre turburările instinctelor și viciile de caracter sunt într'adevăr corelațiuni organice și psihologice demonstrate științific. Și-aceste corelațiuni interioare constitue însăși temelia entității, integrității individuale ca factor social constructiv. Dinamica sufletească, afectivă este deci strâns legată de instinct și de caracter prin ereditate, prin procesul de asimilare socială și prin însuși rostul omului în lume. O ereditate patologică exprimă o sinteză de forțe, tendințe sub semnul unor predispozițiii spre destrămarea — mai de vreme sau mai târziu — nu numai a individualității, ci și a înseși realităților sociale asupra cărora și-a exercitat autoritatea sau influența. Pentru a-și exercita însă autoritatea sau puterea de influențare a realităților sociale, este neapărat nevoie de o consacrare a indivizilor ereditar desechilibrați, de o așezare a lor în posturi de conducere, în cadrul așa numitei elite sociale. Și-această consacrare presupune un mediu social prielnic — prin educație, moravuri, legislație și cultură — desvoltării, activității unor asemenea individualități psihopate.

Reacțiunile și activitatea psihopaților au fost obiectivul de cercetare a nenumăratelor priviri științifice. Pe vremuri erau cunoscuți sub numele de „demi-fous" — jumătate nebuni, iar după războiul mondial, sub denumirea de „nebuni liberi". Profilul lor psihologic și prezența lor socială activă arată clar primejdia ce-o mențin față de-o armonică, sănătoasă și 'ntr'adevăr constructivă evoluție socială. Psihopații sunt adevărați „corpi străini" în organismul și sufletul vieții sociale. Se înstrăinează ușor — sub îndemnul unei conștiințe morbide — de familie, de prieteni, de credință, de cultură, de neam. N'au aderențe cu realitățile sociale, decât în măsura în care acestea satisfac impulsiunile lor bolnave ce nu cunosc sentimentul etic al caracterului și-al conștiinței morale. Forțele lor lăuntrice sunt sub tirania unor legi ereditare ale desechilibrului, legile unei evoluții interioare de destrămare continuă, lentă, împiedecând orice posibilitate a așezării de temelie biologică necesară caracterului și conștiinței.

Un mediu social prielnic, în sânul căruia caracterul nu constitue o valoare, iar conștiința morală nu-i necesară nici unei condiții de existență umană, din contră caracterul și conștiința etică fiind considerate adevărate piedici în bunul mers al muncii și vieții individuale, într'un asemenea mediu psihopații devin reprezentativi, valori consacrate. Ei pot deveni ca prin minune mari bărbați de stat, literați, artiști deschizători de „drumuri noi", savanți, apostoli și chiar genii universale. Pot forma „elita socială" a unui asemenea mediu în care totul e rațiunea, cultura capului și inteligența. Aceste manifestări sunt într'adevăr expresia a trei procese adânc umane, necesare unei individualități ca factor social creator. Ele conferă însă strălucirea unui individ — mai ales când și-a luat greaua misiune, și totala răspundere a orientării spirituale a neamului — numai sădite pe-un teren biologic și sufletesc prielnic cristalizării unui caracter robust și-a unei conștiințe de adâncă umanitate. Numai în dinamica psihofiziologică a unui asemenea teren individual, organic și spiritual, sentimentele mari, pozitive al trăirii adânc înrădăcinate în instinctul vieții națiunii din care-și trage ereditatea, cultura dinamizează conștiința colectivă pe căile luminii ce-o răspândește, rațiunea exprimă eternul bun simț al sensibilității nealterate, iar inteligența va asculta de marile directive ale conștiinței morale, ale caracterului. Cultura, inteligența și rațiunea sunt bunuri, valori spirituale, sociale, numai în măsura în care exprimă sensibilitatea unui caracter. Absența sau deficiența caracterului degradează aceste trei valori, reducându-le la nivelul și valoarea unor bunuri materiale utile chiverniseirii traiului comod și parazitar al personalităților pretinsei elite sociale. Devin bunuri vegetative, nocive și nefaste neamului în fruntea căruia cei ce s'au împodobit cu ele, au fost înscăunați și consacrați din „înalte interese de stat" etc. etc...

O asemenea elită socială, orientatoare spirituală și economică de neam, elita dominată de atotputernicia personalităților, a căror cultură disimula grave lipsuri ale caracterului și-ale conștiinței — constitue o primejdie reală și efectivă firești evoluții a neamului pe linia temeinică a destinului cu perspective istorice. Asemenea „oameni aleși" pot la un moment dat fragmenta, frânge această linie a spiritului național, o pot lichida sau trasa pe căi false, dezastruoase, scump plătite apoi de întreaga nație.

Aceasta a fost configurația psihologică a celor ce dominau elitele sociale a lumii vechi, de până ieri la a cărei prăbușire în Europa asistăm și cu a cărei bilanț de nefastă activitate am fost adânc încercați și noi. Nu este pentru prima dată când ne scăpăm de monstruoasele întruchipări morale și spirituale a elitei sociale cu ereditate stigmatizată. Intotdeauna am considerat că germenul principal al destrămărilor sociale ale unui neam îl reprezintă nu nebunia celor mulți, nu nebunii internați în ospicii, izolați în tragedia propriului lor destin, ci în desaxarea celor aleși, ai elitelor sociale, în viața psihopaților liberi, a căror liberă activitate și gândire convenea celor interesați în subrezirea spiritualității și conștiinței naționale. De influența și puterea activă a acestora depinde destinul celor conduși, soarta unui neam; ei pot slei, exploata puterea de muncă, virtuțile și sufletul unui neam sau al oricărei entități sociale. Aceștia devin rătăcitorii, și la nevoie asasinii propriului lor neam.

Caracteristica fundamentală a psihopaților — indiferent de gradul de „elită", de cultură ce l-ar avea — este imoralitatea sau amoralitatea. Sunt delicvenți permanenți ai cadrelor etice și-ale conștiinței în afara cărora nu-i posibilă o creatoare și constructivă evoluție individuală și socială. Lipsindu-le prin ereditate sau prin influența morală a vieții — simțul moral, ei sunt adânc neînțelegători ai caracterului, adeseori devenind dușmanii de moarte ai oamenilor de caracter. Sunt negativii sentimentelor etice, sensibilității inerentă conștiinței. In afara interesului lor, insuflețit de impulsiuni morbid-egoiste — n'au noțiunea precisă a binelui și răului social, iar dacă au această noțiune este utilizată în folosul propriei lor existențe. Instinctele lor „hipertrofiate" sau pervertite imprimă excesivul egoismului devenit astfel lăcomie, adevărată goană după tot ceea ce le-ar aduce satisfacere. De aici viața parazitară, a unei vieți vegetativ-comode, considerată ca sensul firesc al rostului ce-l are omul în lume.

Comandamentele unui materialism excesiv, impus de exploatatorii — perfid organizați — ai colectivităților — a consacrat acest soiu de elite sociale în contra căreia robusta reacțiune a spiritului naționalist-totalitar a desfășurat o revoluție epocală ce-a culminat în actuala conflagrație mondială. Cu toții am cunoscut aceste elite sociale ce-au stăpânit și sufletul nației noastre, din ale cărui adâncuri vitale a izbucnit — după atâtea zvârcoliri de-un tragism ce-a răscumpărat toată umilința neamului frânt — spiritualitatea legionară. Și-această stăpânire de două decenii a fost scump plătită — cum se plătește orice viciu: cu sânge, cu suflet, cu bani și cu umilire. Spiritualitatea întregii Europe a trăit două decenii în mediul infestației morale întreținută de simțirea, gândurile și acțiunea cunoscutelor mari personalități, oameni de cultură, strălucite inteligențe și „mari europeni" — constituiți în elite sociale. Structura lor interioară, psihopată însă nu putea fi total mascată. Valul manifestărilor de caracter multiple și bizare exprima întregul șir al deficiențelor privind caracterul și conștiința morală a acestor „elite spirituale". Noțiunile de canalie, lichea, trădător, laș, bestie, pervers, fraudulos, parazit social, chiulangiu, sperțar, învârtit, demagog, parvenit etc. etc. deveniseră epitete sociale care în realitate nu erau decât diagnostice ale diverselor diformări de caracter — proprii psihopaților. Erau epitete ce nu scădeau câtuși de puțin din prestigiu, din valoarea omului de cultură, din prețuirea oricărui apostol de neam, din respectul ce-l pretindea oricare ministru, epitete întru totul compatibile cu mijloacele de consacrare a elitelor sociale de până mai ieri.

Din punct de vedere al psihopatologiei elitelor sociale, România Mare a fost — spiritualicește — perfect încadrată în Europa de ieri. Acum — prin locul de cinste ce l-a dăruit neamului nostru — sângele, și suferința tineretului legionar — în rândul marilor națiuni ce duc lupta contra acestei „elite" a monștrilor morali — conștiința noastră națională și-a regăsit calea destinului ce-l merită. Rămâne ca prin lupta și munca ce-o vom desfășura la nivelul înaltei ținute morale a dragostei sincere de neam, a demnității și-a virtuților cultivate prin înfăptuirile și sacrificiile elitei legionare, să răscumpărăm umilința ce ne-a fost dată — sădind temelii sănătoase și de durată istorică drepturilor noastre în cadrul hotarelor noastre spirituale și geografice, firești.

In Suedia se construește cel mai mare funicular din lume

In Suedia meridională se construește actualmente cel mai lung funicular din Europa. Funicularul are o lungime de 42 km., iar capacitatea de transport va fi de 700.000 tone anual. El va fi întrebuințat pentru transportarea calcarului spre noua fabrică de ciment din Köping. Cele 550 vagoane ale funicularului circulă fără ajutor omenesc, ele se încarcă și se descarcă automat. Pentru realizarea acestui proiect, trebuiesc învinse cele mai grele dificultăți; într'un loc, de pildă, cablul a trebuit să fie ridicat la 26 m. înălțime peste un fluviu, iar pentru traversarea unui lac a fost necesară construcția unor piloane de ciment de 45 m. înălțime.

Conferința d-lui Alexandru Bassarab ținută Duminică în sala Fundației Carol, în ciclul organizat de grupul plastic Luchian

Viața legionară, izvor de creație

II

„In tot ce este creațiune sufletească, frământare și sbucium pentru o înălțare spirituală, arta are nu numai chemarea de a fi prezentă, ci datoria de a închega, de a ajuta această creațiune spirituală prin mijloacele ei de permanentizare a eforturilor și manifestărilor trecătoare ale sufletului". Și iată de ce dela crearea omului nou, legiunea trebuie să treacă la crearea artistului plastic nou, care nu poate creia decât în ecumenicitate. Arta plastică de mâine fiind un tot organic de arhitectură, sculptură, pictură, iar operele nu vor mai fi triste tablouașe atârnate cu sfori prin colțuri întunecoase, sau estampe vârâte în cartoane, ci mari edificii scăldate în soare cu ctitorii de piatră și frescă.

Va trebui să ieșim din înstrăinarea împotriva căreia am luptat, de nenorocirea căreia ne-am dat seama, care ne-a pătruns în duh, în credință, în felul de a lucra, în moravuri, în obiceiuri. Trebue să ne întoarcem la izvoare, să reluăm firul rupt al nației, în comunitatea și duhul românesc, pentrucă astfel să ridicăm viața acestui neam la puterea și rodnicia, materială și sufletească de care este vrednic. De aceea am negat utilitatea Salonului Oficial, bazat pe lipsa de interes dată acestei instituții atât de oficialitate cât și de marele public. O instituție își merită rostul atâta timp cât se vede un interes vizibil pentru desvoltarea ei. A atârna de două ori pe an tablouri, făcute cu o abilitate și'n technica unui mare maestru din apus, pentru ca un critic de artă... să constate o apropiere de Mattisse, Renoir, Cézanne, Velasquez, etc., nu acesta este scopul ființării unei asemenea instituții.

O creațiune de artă trebuie să ne dea fixarea a tot ce este „creațiune sufletească, frământare și sbucium pentru o înălțare spirituală". Și iată de ce un salon cu probleme agreabil rezolvate, dar care se restrâng în majoritatea lor la un peisaj, o natură moartă, un portret, nu pot oglindi o stare de spirit ca aceea a Statului Legionar de azi, ci cu totul altceva. Arta trebuie să-și găsească un alt rost, acel al creațiunilor de mare avânt, în ritmul cărora pășește Legiunea.

De aceea artiștilor plastici, cu probleme interioare, cu interese strict familiare, robi ai deformării influențelor străine, nu le putem da decât un sfat: căutați ca paralel cu trăirea voastră să trăiți și fenomenul de adâncă cutremurare a nației și evitați să fiți exteriori, căci ceeace veți face va fi uscat și gol.

In Statul Legionar, arta va fi chemată să lase mărturie neamului acestuia, ceeace abia întrezărește mintea noastră. Ne este hărăzit nouă pentru strălucirea soarelui de diamant al țării noastre, să mergem în înfăptuirile ce le vom face de azi înainte spre ceeace trebuie să fie culme de artă.

Suntem exponenții unui popor „înfipți și nesmulși din hotare" după cum afirmă însăși Dimitrie Cantemir, care peste asupriri și prigoane și-a urmat un singur drum, destinul său împărătesc, care nu-i de suprafață ci de adâncime. Imi aduc aminte de o afirmație făcută cândva de Căpitan: „Hotarele noastre, după ce toți frații noștri vor fi la un loc, se vor extinde, nu în lături asuprind alte popoare, ci în sus". Iar acest destin împărătesc el îl vedea într'un nimb de mărețe înfăptuiri spirituale.

Și după cum spuneam în Revoluția Așezării Românești: „O viață reală nu poate trăi din adopțiune, **faptul adopțiunii excluzând creația.** Creația se desvoltă din germenii proprii **preexistenți întrării în problemă.** In vreme ce adopțiunea mărturisește ca necesitate tocmai lipsa germenilor, sterpiciunea.

In acest București unde se concentra viața spirituală a 20 milioane de oameni, arhitectura, urbanistica și plastica veche, nu ne-a dat o sală de spectacol corespunzătoare, o sală de adunare națională, o sală de conferințe încăpătoare, o piață, un monument simbolic.

Și acum aduși de biruința legionară „neam de adâncime și nu de suprafață ne orientăm atotbiruitoarea omenie pe verticalitate. Ne chiamă adâncimea înțelegerii istorice spiritul revoluționar eroic al înălțimilor, din vetrele milenare" spre înfăptuiri de adâncă și covârșitoare realizare.

Conferința mea are un aspect al ei propriu, ea nu se leagă nici de conferința precedentă nici de expunerile viitoare ce vor face parte din acest ciclu. Si aceasta din cauză că întreaga mea formare spirituală mi-am făcut-o în Legiune. Sunt gânduri și frământări ce le-am avut mai întâi ca legionar, când în artă era acel haos al diferitelor mode. Cel ce ne-a deschis drumul a fost Căpitanul. Și dacă avem un orizont precis în fața realizărilor noastre e că l-am urmat dintru început și-mi recunosc în Căpitan singurul maestru.

Prima manifestare de artă legionară a avut loc încă din anul 1937 în sediul de astăzi pe atunci neterminat. Viziunea plastică a evoluat în ritmul Mișcării. Dela tânărul voinic din expoziția din 1937 la Arhanghelul cu spadă și cumpănă de pe frontispiciul sediului, dela tablourile ce le atârnam pe pereți, la viziunea frescelor din expoziția dela Dalles ce în curând vor împodobi așezămintele cărora au fost hărăzite, dela Arhanghelul chip de renaștere, la Arhanghelul biruitor, ortodox și'n deosebi românesc.

In această viață de luptători și factori de creație am ajuns la închegarea unui mănunchiu de arhitecți, sculptori, pictori care în spiritul de ecumenicitate al trăirii legionare nu mai creiază separat ci în echipă. Rodul muncii acestei echipe s'a putut vedea în ultima sa expoziție din sălile Dalles, unde sub auspiciile Muncii Legionare Arhitectura, Sculptura și Pictura au apărut înfrățite. De aici proporțiile de realizare sunt altele. Un cuib legionar e un bloc ce-și are unitatea și disciplina sa, tot astfel o echipă legionară de arhitecți, sculptori, pictori, trăind și luptând întru acelaș scop prin viața zi de zi, pusă în slujba legiunii, ajung la o concepție unitară, la o trăire unitară, la un tot organic de arhitectură, sculptură, pictură. Dacă acest fenomen ce se întâmplă nu-l vedem întru totul e că suntem robii încă unei lumi anterioare în care am trăit. Și după cum ne spune Moța: „de această tragedie nu pot scăpa decât cei cari n'au cunoscut lumea veche aproape deloc și cari au scăpat astfel de îmbrățișările ei veninoase, de infiltrările ei dizolvante și perzistente".

Ca tot ce se desvoltă în linia Mișcării manifestarea de artă și-a găsit o triplă încadrare: politică, spirituală și creatoare. Politic înseamnează **încadrare totală;** spiritual **ecumenicitate național-revoluționară:** creator, viziune **cosmic organică a lumei și spirit de strânsă colaborare a artelor între ele.** Mai mult, în gruparea de artă legionară alături de urbaniști, arhitecți, sculptori, pictori, gravori se găsesc gânditori, compozitori și poeți. Este o nouă școală plastică. Părăsind individualismul burghez până la atomizare, producția pânzelor de chevalet, statuelor de interior sau de bisericuță politică.

Operele, proectele sau numai schițele ce parte din Domniile-Voastre le-ați văzut în cadrul expoziției **Munca Legionară** au gustat neîntrerupt dealungul prigoanei, între lagăre, suferințe, lovituri date și primite, moarte și înviere. Lucrul a fost cu putință numai datorită continuității, credinței, puterii și voinței de a creia din început o țară care se prăbușea [illegible] noi.

(Cont. în n-rul viitor)

Fapte și comentarii

„Mişcarea legionară este alături de Axă nu ca o consecinţă a anumitor calcule meschine de ordin politic, ci prin credinţa nestrămutată că serveşte cauza spiritualităţii creştine a vremii noastre"

Cuvântarea rostită la Huşi de primul nostru redactor, d. Crişu Axente, în cadrul marilor adunări legionare de Duminică

In cadrul marilor întruniri legionare de Duminică, d. Crişu Axente, primul nostru redactor, a vorbit la Huşi, în faţa a 1.500 de legionari şi peste 500 diferiţi spectatori, tratând despre „Lupta Germaniei naţional-socialiste şi a Italiei fasciste pentru restaurarea unei noui ordine europene".

Autorităţile locale au fost reprezentate prin P. S. Episcopul Huşiului Grigore Leu, D. Condurache, Şef judeţean al Mişcării Legionare, d. Constantin Onu Primarul Oraşului, d. dr. Bologa suprefectul judeţului, etc.

Sala a fost frumos pavoazată cu drapele germane şi italiene având în mijloc chipul Căpitanului încadrat în steagul tricolor.

Evocarea figurii Căpitanului

Incepându-şi cuvântarea, d. Crişu Axente, evocă măreaţa figură a Căpitanului, care de aici din Huşi, sus pe creasta dealurilor acoperite odinioară de vestiţii codri ai Tigheciului, din care a mai rămas o amintire de glorie românească, pădurea Dobrinei, a început lupta pentru deşteptarea la viaţă a sufletelor româneşti adormite.

Lupta lui a fost de a scoate din străfundurile acestui pământ afinităţile de glorie străbună, o trăire nouă românească, care să fie într'o perfectă continuare, peste veacuri, cu epoca de vitejie a lui Ştefan Vodă, cel Mare şi Sfânt.

Aici, în pădurea Dobrinei, a încolţit pentru întâia oară gândul Legiunii. In sufletele unor copii, predestinaţi să trăiască maturi şi să înţeleagă mai bine şi mai adevărat, necazurile şi drama unui popor, oprit în loc din drumul destinului lui firesc, de inconştienţa şi incapacitatea duşmanilor adevăraţi ai neamului.

Şi nu a fost o simplă coincidenţă că sufletele lor curate au fost alese pentru această uriaşe misiune, era un semn că vremea tânărului preocupat de serenade a încetat, făcând loc unui alt tânăr, care îşi consacră puterniciile şi generozitatea, comoara primei tinereţi, ridicării ţării şi a neamului său.



In acelaşi vreme, când aceşti tineri încercau să reînvieze un popor nobil, care dela o conştiinţă de stăpân şi de păstrători ai săbiei lui Hristos, aluneca sigur pe panta unui nedrept declin istoric, în Europa alte neamuri, creiau începuturile unor evoluţii, cari anunţau o viaţă nouă pentru ele.

Aici, pe aceste plaiuri, s'a născut Legiunea străbătută ca de o coloană vertebrală susţinătoare, de credinţa creştină.

Credinţa creştină, care nu înseamnă numai apelul fervent la morţi, ci simbolul activ şi dinamic al lui Moţa, care moare cu arma în mână, pentru apărarea credinţei.

[illegible]

Noi, mai devreme ca alţii, am cunoscut aceste tragice momente, care hotărau de înălţarea sau de desfiinţarea unui neam, iar Dumnezeu ne-a ajutat să credem în puterea sufletelor noastre, fără de care nu se pot intui marile adevăruri de viaţă, a isbândit.

In concertul revoluţiilor europene, mişcarea legionară apare ca un fenomen necesar pentru complectarea unui destin spiritual al neamurilor, la începutul unui nou ciclu istoric.

Legiunea este o forţă imaterială, care pluteşte pe deasupra capetelor noastre învăluindu-ne cu misterul ei creator, iar faptele noastre poate adesea ori nu la înălţimea comandamentelor ei universale, nu şubrezesc întru nimic măreţia ei de concepţie, întocmai cum greşelile preoţilor nu influenţează asupra credinţei şi a adevărurilor religiei creştine.

[illegible]

[illegible] faca totul prin prisma intereselor lor mărunte.

Legiunea merge pe drumul croit de Căpitan, care în urmă cu patru ani spunea unor oameni lipsiţi de clar viziunea de care au nevoie conducătorii, că în 48 de ore dela preluarea conducerii de către Garda de Fier, România va încheia o legătură de strânsă înţelegere şi colaborare cu forţa Germaniei naţional-socialiste şi cea a Italiei fasciste.

Dreptatea acestui fel de a gândi s'a dovedit pentru toţi a fi adevărată mult mai târziu.

CREDINŢA IN VICTORIA PUTERILOR AXEI

Pe acest drum, alături de Italia şi Germania, România păşeşte cu încredere în viitorul ei, fiind convinsă că până la urmă toate forţele cari se opun vor fi înfrânte, ca o răsplată a istoriei pentru toate nedreptăţile în virtutea cărora au trăit, căci dacă nu am avea convingerea că deasupra noastră a tuturora pluteşte o dreptate sancţionatoare, care se face cunoscută, mai devreme sau mai târziu dar care niciodată nu lipseşte, nu ar merita să trăim.

Să credem în victoria Axei, prin care va învinge şi geniul neamului românesc, să credem în înfăptuirea gândului măreţ care ne preocupă pe fiecare din această ţară şi din ţara întreagă şi să strigăm cu hotărîre şi credinţă: TRAIASCA LEGIUNEA ŞI CAPITANUL!

Sensul luptei actuale

Incadrarea Ei, pe acelaşi linie cu revoluţia italiană şi cu naţional-socialismul german nu este o simplă aliniere rezultată din urmărirea unor interese pur politice, ci este atracţia spirituală şi completatoare a unui mănunchiu de simţiri şi de trăiri, care formează caracteristica vremii noastre. Suntem stăpâni la noi în ţară, nu suntem robii nimănui, iar lupta, pe care o dăm alături de Germania naţional-socialistă şi de Italia fascistă, o facem pentru închegarea unei Europe noui, mai bună şi mai morală decât acea care se prăbuşeşte în necredinţă.

Astăzi stau faţă în faţă, nu două armate preocupate de ocuparea anumitor poziţii strategice, ci două idei, două forme de viaţă dintre care va eşi învingătoare aceia care va avea de partea ei greutatea valorilor spirituale.

Mişcarea legionară este aliată şi camaradă în această luptă pentru împlinirea acestor idei, cu armata germană şi cu cea italiană.

Mişcarea legionară este alături de Axă, nu ca o consecinţă a anumitor calcule meschine de ordin politic, ci prin credinţa noastră că astfel servim cauza spiritualităţii creştine a vremii noastre.

In faţa acestei ofensive a spiritului, se ridică Anglia imorală şi asupritoare care fatal va trebui să piardă această luptă întrucât nu are de partea ei greutatea hotărâtoare a valenţelor spirituale.

In vreme ce, alături de Germania naţional-socialistă şi Italia fascistă se grupează naţiuni dornice de o viaţă nouă, lipsite de orice interes meschin, Anglia aşteaptă să i se alăture forţa materială a Americei.

Dar ce fel de aliat poate fi această Americă, care speculând impasul în care se găseşte Anglia, nutreşte gânduri hrăpăreţe pentru coloniile ei, în cazul unei succesiuni, care se va deschide pentru imperiul englez, acaparând în mod treptat importante baze navale, engleze.

România duce alături de popoarele Axei o luptă pe viaţă şi pe moarte, de care depinde realizarea destinului ei măreţ în Europa nouă.

O Europă nouă, o adevărată Societate de Naţiuni, ca o rezultantă a înţelegerii spirituale şi de dreptate între popoare şi nu o creaţie juridică fără viaţă inspirată de scopurile materiale ale iudeo-francmasoneriei internaţionale.

In concertul acestei Europi noui, neamul românesc ridică pentru prima dată, ideia răspunderii neamurilor de faptele lor în faţa lui Dumnezeu.

Nu cuceriri de pământuri şi steaguri înfipte pe nedreptăţi ci cuceriri de suflete încălzite de dragostea şi înţelegerea creştină.

Ciclul nou de cultură care se anunţă de această bătălie a spiritului împotriva materiei, ţinteşte la lichidarea tipului de om creat de renaştere şi la înlocuirea lui cu un alt tip de om care trăieşte instinctual, nu numai conservarea fiinţei lui spirituale ci conservarea neamului, din care face parte integral.

Ruptura care se face între aceste două tipuri de oameni şi care este simultană în Germania, în Italia şi în alte naţiuni europene este marcată de denunţarea la plăcerile tinereţii, pe care un tineret eroic o face fără nici o constrângere exterioară şi în afara oricărui calcul mărunt.

Aspectul sub care trebuie privit acest război este cel spiritual, desnodământul lui material nefiind decât începutul unei epoce de redresare morală şi de instaurarea spiritului de dreptate între na-[illegible]

Revoluţia legionară şi naţionaliştii

Nu cred să fi existat o ţară, în vremurile noastre, în care naţionaliştii să fi umplut răspântiile, cu mai multă chemare în intrâmbiţările patriotismului ca la noi, Românii.

Aşi putea afirma fără să exagerez, că am avut mai mulţi naţionalişti, decât ai să găseşti, spre pildă. Cu toate acestea, niciodată sufletul Patriei nu a fost mai pustiit de crime în contra naţiunii, de rătăciri şi orbecăeli dezastroase pentru destinele Patriei, ca atunci când pletora de naţionalişti a năpustit asupra sa.

Departe de noi gândul de a ofensa sentimentele patriotice ale cuiva. Dar, nu este, mai mult, ca în mai puţin de 4 luni, decând naţionaliştii oficiali, cei mulţi şi guşaţi, continuau să arate cu degetul, ca nişte criminali şi trădători, oastea risipită a Căpitanului nostru neuitat. Şi iarăşi nu am uitat nici timpurile prea apropiate, când un tiran estropiat, întovărăşit de o bandă de slugi netrebnice, oameni cu titluri academice, proţăpiţi în posturi de înaltă conducere, au executat cu o dementă sete, cea mai mare parte din capii legiunei, în numele naţionalismului şi renaşterii naţionale.

Iar când bestia cu monoclu colorat şi uniformă plină de multicolore coloane şi decoraţii s'a prăbuşit sub gloanţele răzbunătoare ale legiunei, acele slugi, despre care Căpitanul a spus că vor purta nume de trădători din veac în veac, s'au năpustit cu cea mai criminală furie, decimând rândurile legionare şi profanând cadavrele legionarilor asasinaţi mişeleşte.

Nu e prea mult de atunci, de când la căpătâiul celor ucişi pentru credinţa legionară, s'au ridicat placarde cu inscripţia atât de elocventă a inconştienţii criminalilor oficiali: „aceasta este soarta trădătorilor de neam".

Şi nu pot uita nici apostrofa de tristă memorie a şefului de cabinet al Prefectului de Poliţie al Capitalei, adresată surorei profesorului Vasile Cristescu, după asasinarea acestuia de către gangsterii poliţişti, la cererea creştinească de a i se acorda dreptul să-şi vadă fratele mort, la morgă: „să îngădui, eu patriot, acest lucru, auzi pentru nişte tâlhari?"

Câtă tărâţă era în capul acestui guguman dacă a putut să afirme cu atâta inconştienţă, ca profesorul Vasile Cristescu, strălucitul elev al lui Pârvan, titular de licenţe şi doctorate magna cum laudae, este un tâlhar?!

Totuşi, se consideră un mare patriot, când refuză exerciţiul unui drept natural şi creştinesc şi când legea impunea ca după autopsie, cadavrul să fie încredinţat familiei.

El comitea un abuz, pentru care ar trebui înhăţat de guler şi trimis în judecată!

Pe acele vremuri, nici un domn „naţionalist" nu a găsit vreun cuvânt de protestare, măcar în surdină. Din contră, se îmbrăcaseră toţi în uniforme albastru-sionist, cu şepci de guarzi financiari.

Doamne, şi câtă scârbă am simţit în momentul când la foto Julietta, am văzut fotografiaţi consilierii regali, având pe patriarhul naţionalismului, în apropierea imediată a cinicului senil C. Argetoianu.

Era în vremea când legionarii gemeau în bezna desnădejdii şi închisorile erau pline cu trupurile tinere ale celor ce au înţeles să trăiască naţionalismul, nu numai să-l profeseze.

Era în timpul de aur al turmei armandiste, când toţi se grăbiau să capete vreun os, lingând mâna călăului şi obţinând certificate de patriotism dela organizaţia de mascaradă politică a Frontului Renaşterii Naţionale! Ziariştii naţionalişti, la rândul lor, s'au prosternat cu muţenie. Aceasta nu i-a împiedecat, ca la biruinţa legionară din 6 Sept. 1940, să se impănneze cu imaginare lupte pe care le-ar fi dus dar care nu au putut fi manifeste, din cauza regimului care împiedica orice luptă.

Mai cunoaştem şi diverse organizaţii profesionale şi asociaţii, al căror nume ne jenăm să-l mai pomenim, care trimetea telegrame de osanale dictatorului cu un singur ochi, manifestându-şi aderenţa pentru opera de salvare a ţării întreprinsă de acesta.

Cum să-i privim pe aceşti oameni, patrioţi şi naţionalişti?! Nu putem decât să-i privim ca pe nişte bieţi impresari ai naţionalismului. A fost o ruşine!

Cu asemenea naţionalişti de duzină şi de circumstanţă, farseuri ai tuturor comediilor politice din ultimul timp, neguţători scârbavnici ai Patriei, credem că nu se poate face nici o tovărăşie, căci concursul lor binevoitor şi atât de spontan oferit, nu poate decât să obstaculeze biruinţa legionară şi să compromită mersul său spre ţelurile îndepărtate fixate de Căpitan.

Ei uită că, între noi şi ei, este o prăpastie. Nu de sânge, ci de suflet; nu de hotare, ci de mentalitate!

Ei mai uită, că, între noi şi ei, sunt atâtea morminte ale căror groparì au fost ei şi complicii lor şi peste cari mâna noastră nu se poate întinde!

Mihail Arbore

Instalarea noului consiliu superior al Corpului contabililor

La sediul Corpului contabililor din Bucureşti a avut loc instalarea noului consiliu superior al Corpului contabililor autorizaţi şi experţi din România, numit de ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale.

Noul consiliu s'a constituit astfel:

DECAN: d. prof. M. Manoilescu, rectorul Academiei comerciale din Bucureşti;

PRO-DECAN: prof. Spiridon Iacobescu dela Academia comercială din Bucureşti.

SECRETAR GENERAL: d. Cristian Petrescu.

MEMBRI: d-nii: Mircea Simian, prof. Petre Toma, Iorgu Niculescu, Ioan Vinţan, Alex. D. Sdrula, Mihail Demetrescu, prof. Ion Mărie, Ion Teodorovici, Stellan Voiculescu, Gh. Bărbulescu, G. Zima, Nicolae Busuioc, C. Georgescu şi C-tin Marcu.

Biuroul central permanent a fost format astfel: d. prof. Marin Mazilescu, Cristian Petrescu, Ioan Vinţan, Dumitru Garibaldi şi Constantin Prisăvescu ca director al biuroului.

Consiliul şi-a fixat directivele de activitate în cadrul doctrinei legionare.

Instalarea festivă a noului consiliu, în cadrul legionar va avea loc la o dată ce se va anunţa la timp.

Audienţele la d. ministru Iasinschi

Cu excepţia d-lor miniştri şi subsecretari de Stat şi a d-lor miniştri plenipotenţiari ai Statelor străine, — să se ştie de oricine, cetăţean din Capitală şi provincie, legionar sau autoritate de Stat, că va fi primit în Cabinetul Ministerului Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale numai în ziua de Luni între orele 10—13.

Tot restul timpului este rezervat cu lucrări interne.

Demonstraţia legionară de azi dimineaţă dela Ploeşti

PLOEŞTI 21 (Prin telefon). — Astăzi dimineaţă, la ora 9 a început în oraşul nostru o mare demonstraţie legionară pentru înfierarea actului mişelesc săvârşit în Capitală împotriva unui ofiţer din armata germană.

Incă de dimineaţă, legionarii şi un public numeros din toate straturile sociale, s'a îndreptat spre Piaţa Unirii, unde din balconul băncii Comerciale a luat cuvântul d. avocat Mişu Munteanu.

D-sa, în cuvinte înflăcărate, a înfierat atentatul, care este opera mârşavă a francmazonilor şi a Intelligence-Service-ului, şi a arătat marea dragoste pe care Mişcarea legionară şi poporul român o are faţă de axa Roma-Berlin.

Mulţimea a manifestat cu un entuziasm de nedescris pentru prietenii şi aliaţii noştri.

O delegaţie economică elveţiană a sosit la Moscova

MOSCOVA, 21 (Rador). — Delegaţia comercială elveţiană, prezidată de d. Burard, din ministerul economiei Confederaţiei elveţiene, a sosit Luni la Moscova, în vederea începerii negocierilor comerciale dintre cele două ţări, — anunţă corespondentul agenţiei D. N. B.

S'a fixat domiciliu obligatoriu mai multor greci şi jidani

Consiliul de miniştri a dispus fixarea domiciliului obligatoriu următorilor greci şi jidani pe baza art. 39 din legea pentru apărarea ordinei în Stat:

Mişu Rozanidi, Spiru Licudis, Alexe Vasilatos, Constantin Vasilatos, Dumitru Vasilatos, Gheorghe Celente, Neculai Celente, Pericle Vittoratos, Ilie Vittoratos, Moise Zeligman, Boris Hahamovici, Haim Herşcovici, Minache Villanatos, Haralamb Scutaru, Marcu Moscovici şi Paula Constantinescu zisă Nuşa.

Presa externă

Italiană

I Popolo d'Italia

16 Ianuarie 1941

Trucurile şi minciunile propagandei britanice

Enrico Massa semnează un articol care reia tema mereu actuală a mijloacelor absurde ale propagandei britanice, care excelează printr'o pusderie de inexactităţi lansate cu scopuri bine precizate.

„Radio Londra a avut ideea originală a cita pentru uzul şi profitul auditorilor săi vorbele faimoase ale naufragiatului:

„Sunt blocat într'o insulă solitară, dar sunt în viaţă. Sunt fără arme de apărare, dar nu sunt animale sălbatice pe insulă. Nimic nu e aşa de trist, încât să nu poată produce motive de consolare...".

Comparaţia Angliei cu Robinson Crusoe poate fi completată dacă Negusul va fi ridicat la rangul unui Vineri, sclavul credincios. Negusul a declarat unui reprezentant al ziarului Daily Express că se prepară pentru a intra triumfător în Addis Abeba pe un mânz alb, pentru a restabili pe leul iudaic la postul de onoare...

Oricum, marina şi aviaţia engleză se dovedesc mijloace insuficiente pentru a asigura aprovizionarea lui Robison Crusoe... Ca probă, se pot cita ultimele fapte vitejeşti ale căpitanului von Stockausen în timpul ultimei sale croaziere submarine.

Bilanţul este bogat: 9 vase scufundate, dintre cari 8 englezeşti şi unul, în serviciul Angliei. In numărul lor se cuprind cinci tankuri cu petrol. In total, zeci de mii de tone inamice şi preţioase transporturi de arme şi muniţiuni, materii prime şi alimente au fost scoase din uz fără ca un singur vas de război sau aeroplan inamic să fi venit pentru a deranja operaţiile submarinului german. Şi se mai vorbeşte de apărarea întărită a insulei!

In acelaş fel aruncă miniştrii şi jurnalele engleze praf în ochii populaţiei, continuând să promită pentru după război rezolvarea fericită a tuturor problemelor sociale din Anglia şi din lumea întreagă, ştiind perfect de bine că dacă — printr'o ipoteză inadmisibilă — plutocraţia britanică ar învinge, ar trage din victorie foloase absolut egoiste şi nefaste din punct de vedere social şi politic, cum s'a întâmplat şi în 1919.

In realitate, deşi se admite în mod oficial faptul că în ultimele luni costul vieţii s'a ridicat cu 25 la sută în Anglia, pretenţiile de majorare de salar ridicate de 2 milioane de muncitori englezi din metalurgie, şantierele navale, calea ferată etc. au fost respinse cu pretextul că ar aduce pericolul inflaţiei. Guvernul încearcă să menţină artificial şi cu forţa preţurile alimentelor de prima necesitate la un nivel scăzut, dar neguţătorii îşi găsesc totuş un expedient pentru a-şi satisface interesele...

Critica Fascista

Spiritul modernităţii fasciste

Articolul intitulat „Spirito della modernità fascista" iscălit de d. Cesare Zavoli, tratează aspectul spiritual adus de fascism ca aport nou şi inedit în configuraţia civilizaţiei actuale.

„Misiunea noastră este viteza şi războiul — defineşte d. Zavoli — Ştiinţa este îndreptată spre viteză: vrea să găsească, să producă, să multiplice forţele ce proectează, peste distanţe astronomice, obiecte, persoane, imagini, idei; vorba care a atins viteza gândului şi maşinile au atins o velocitate, faţă de caricea organică, munca umană şi omul însuşi, reprezintă o fractură negliiabilă. Caracterul războinic al modernităţii nu e lucru nou; velocitatea l-a accentuat. Războiul a creat viteza care l-a transformat. Aceasta, făcând ca armele să devie mai mobile şi mai agresive, a pretins combatantului din ce în ce mai mult curaj, de vreme ce l-a îndemnat să îndrăznească mai mult. Războiul rapid a pregătit o aristocraţie, pentru care prerogativele celui curagios a atribuit guvernarea poporului.

Dar legea rapidităţii multiplică necesităţile individului şi ale massei, raporturile lor, contrastele, mijloacele de comunicaţie şi mai ales armele. E o întreagă evoluţie dela cavalerul rătăcitor până la voluntarismul unui întreg popor, pentrucă spiritul celui dintâi se răspândeşte în masse, transformat în urma luptelor şi experienţelor dintre timp şi prin fatalitatea descoperirilor ştiinţifice, a vitezei care normalizează o stare de tensiune şi pericol, în care individul izolat s'ar pierde.

Statul în sensul său modern rezistă însă acestei tensiuni, ca unitate socială, realizând o idee morală superioară, ideea statului fascist. Viteza aduce individul în contact cu spiritul; distanţele şi barierele dintre ei sunt distruse de noua necesitate a credinţei, aspiraţia sufletului în apropierea pericolului, în jurul căreia totul se strânge şi se aranjează în practica acelor virtuţi, care sunt condiţiile necesare ale unui organism social modern.

Statului corporativ fascist îi sunt necesare armonia şi virtutea maselor. Prima dintre aceste virtuţi este caritatea, adică dragostea ca o credinţă.

S'ar spune că mecanizarea şi graba vieţii noastre ar acţiona în detrimentul vieţii sentimentale — ceeace se întâmplă individului izolat care rupe legăturile sociale şi unui popor adunat în jurul unei idei utilitariste şi fără unitate şi coeziune spirituală, — în timp ce condiţiunile vieţii moderne virtuţile acestea primordiale ajung să asume un ton eroic şi se alătură sufletului răsboinic ce domină materia şi dă direcţie vitezei.

Eroismul are două aspecte: acela al luptei şi acela al carităţii. Filantropia „democratică" e insuficientă azi necesităţii de dragoste a unui popor care combate; pentrucă este o caritate materială a cărnii care se epuizează în sine, în timp ce azi omul e îndemnat să simtă, să acţioneze, să trăiască în afară de cercul restrâns al existenţei sale pământeşti".

Mecanismul are nevoe de o mistică proprie. Această mistică este realizată prin direcţia dată maşinilor de spiritul unitar al Statului, dirijat de aspiraţii înalte şi dragoste.

Italienii şi Germanii au acceptat lupta impusă de timpurile moderne şi azi se ridică ferma credinţă a tuturor acelora care poartă în armura lor emblema spirituală şi metalică a modernităţii fasciste.

Franceză

Le Journal

12 Ianuarie 1941

Cum îşi petrec londonezii noaptea

Ziarul „Le Journal" publică un reportaj interesant despre viaţa de noapte londoneză de corespondentul său Robert Donald, reintors în Franţa pe la sfârşitul lui Decembrie, după ce a petrecut mai multe luni la Londra.

Incădodată ni se confirmă, prin aceste descrieri a unui martor, faptul, că nici bombardamentele cele mai dezastruoase nu au fost în stare să creeze la Londra o conştiinţă socială, să clatine barierele încremenite dintre casta plutocratică şi casta mizerabilă.

Iată cum descrie d. Donald viaţa nocturnă în localurile de lux.

„Ore dearândul plăcerile vieţii scumpe şi dansul se alternează într'un fel de frenezie. In alte localuri, ca la brasseria „Universal", nu se dansează, dar se ascultă Jazz şi se bea sec. După ora de închidere se instalează la repezeală nişte paturi de câmp, care se oferă amatorilor cu preţul de 5 Sh. unul. Se scot din garderobă păturile, ce fiecare a adus cu sine şi fiecare se retrage în colţul său, pe când chelnerii sting luminile".

„La hotelul „Picaddilly" deasupra lui Grill, va să zică la etajul al treilea în profunzime, înaintea cavourilor de cărbuni, fuseseră instalate lojile Francmasonilor. Acuma coloanele şi simbolurile au cedat locul paturilor de câmp pentru clientelă. Oamenii „chic" au organizat adăposturi confortabile în reşedinţele lor, unde primesc prietenii lor intimi. Se joacă bridge, se gustează, se dansează pe muzica de pick-up, se diverită cu jocuri „sociale".

„O să mă întrebaţi acum, ce fac muncitorii, comercianţii, burghezii mici. Vă închipuiţi pe drept că ei nu-şi pot oferi luxul de a petrece noaptea în localuri publice. Unii rămân pur şi simplu acasă, punându-şi soarta în mâna lui Dumnezeu, alţii caută refugiu în adăposturile cartierelor, instalate în pivniţe sau în staţiile metropolitanului. Aceste oaze de linişte sunt lipsite de cel mai elementar confort. Nu se cunosc regulele cele mai elementare de igienă.

„Când am părăsit eu Londra, pe la jumătatea lui Decembrie, abia se procedase la instalarea closetelor celor mai primitive. Nu ştiu dacă între timp lucrurile s'au schimbat înspre bine. Dar se poate presupune că săracii încă mult timp vor continua să doarmă pe pământul gol, învăluiţi în zdrenţele lor. Societatea care exploatează metropolitanul se mulţumeşte cu încasarea sumei enorme reprezentate printr'un milion de bilete de intrare suplimentare în fiecare noapte.

Dela orele 15.30 începe dreptul de a marca locurile pe peronul metropolitanului, în coridoare şi pe trepte. O simplă făşie de stofă este deajuns, în acest scop. Dela orele 17 încolo publicul cu pachete este admis. Dela orele 19.30 este permis de a întinde păturile. La orele 20 bivuacul imens acoperă toată suprafaţa utilizabilă întinzându-se până pe la părţile de intrare, iar publicul pasagier numeros până la închiderea gărilor la orele 0.15, trebuie să săvârşească miracole de echilibru pentru a putea trece fără accident peste corpurile întinse ale oamenilor adormiţi".

Subliniem faptul curios, că deşi gările de metro sunt socotite adăposturi publice se pretinde un bilet de intrare dela fiecare persoană refugiată.

Azi la SCALA
TRAGEDIA IMPERIALA
cu HARRY BAUR, MARCELLE CHANTAL
P. RICHARD WILLM

Mâine la TRIANON
EXTRAORDINARUL FILM
RIO
cu: BASIL RATHBONE
VICTOR Mc LAGEN
AZI ULTIMA ZI
„ŞOIMANA"

Mâine la REGAL
MARELE FILM DE SPIONAJ
şi CONTRASPIONAJ
INAMICUL NE PANDEŞTE
cu RENE DELTGEN
AZI ULTIMA ZI
UMBRA TRECUTULUI

Mâine la ELYSEE
PROGRAM DUBLU
PARADISUL BURLACILOR
şi
BULU
(TIGRUL ALB)

Instrumente şi unelte de tot felul la Târgul Reichului din Lipsca

Desvoltarea legăturilor economice germano-române a făcut neîncetat progrese şi în timpul războiului. Prin sprijinul, pe care Germania, conform înţelegerii recent stabilite, ni-l va acorda pentru realizarea planului decenal, schimbul economic va căpăta noui şi importante impulsuri. Planul decenal prevede în primul rând sporirea producţiei noastre agricole, precum şi înzestrarea corespunzătoare cu maşini agricole şi altele. Tocmai pentru agricultură şi, mai ales, pentru grădinării şi industria forestieră, ţara noastră are nevoie nu numai de instrumente voluminoase şi complicate, dar şi de unelte mici, aşa cum ele vor fi iarăşi corespunzător prezentate de către întreprinderile de specialitate ale industriei germane la Târgul Reichului din Lipsca în primăvara 1941 în timpul dela 2—7 Martie. Suntem în măsură de a da de pe acum un rezumat al produselor, pe care Târgul Reichului din Lipsca le-a prevăzut pentru nevoile noastre, deşi s'a renunţat la organizarea în primăvara acestui an a marelui târg technic şi de construcţii, amânându-se acesta pentru toamna anului 1941.

In cuţitărie de tot felul s'a anunţat din Solingen şi Schmalkalden deasemeni o ofertă bogată în execuţii perfecţionate. Mare valoare s'a pus pe mânuirea uşoară a cuţitului. Aşa numitele mânere „Vogelgriff", „Revolvergriff", cărora li se adaugă şi alte forme speciale de mânere, sunt expresia acestui progres. Uzinele conducătoare din Reich vor expune cuţite cu tăiş special (Kullenschliff) pentru scopuri speciale ca, de pildă, pentru instalaţii de vulcanizare, tăiatul cauciucului, prelucrarea cartonului gudronat, etc.

Firmele Solingen şi Schmalkalden utilizează regulat târgul din Lipsca pentru expunerea ultimelor lor colecţii în articole de fier şi oţel pentru casă şi bucătărie. In ce priveşte tacâmurile, s'au impus produsele din Roneusil, Romanit, etc., care nu ruginesc. Se înţelege că nimeni nu trebue să se aştepte la surprize extraordinare. Numai mânerele înregistrează mici modificări cum, de exemplu, tacâmurile cu mânere de porţelan pentru întrebuinţare la ţară sau în excursie. Ceva mai variată va fi oferta de bricege, foarfeci, etc. In ce priveşte bricegele, se fac mereu noui combinaţiuni cum ar fi, de pildă, briceagul combinat cu bricheta. In fabricarea foarfecilor se semnalează deasemeni unele inovaţii. Astfel se fabrică foarfeci care, contrariu fabricatelor cunoscute, au partea de jos, cari altminteri e ascuţită, rotunjită, în schimb e ascuţită partea de sus. In chipul acesta se evită ca, la tăiat, vârful ascuţit al foarfecelui să zgârie masa sau să se înfigă în material. In domeniul articolelor de menaj din oţel menţionăm tirbuşoanele care lucrează cu două arcuri de oţel în lungimi inegale.

Insfârşit Târgul Reichului mai cuprinde o bună parte a producţiei de articole de ras şi de coafat. Lângă un aparat, care e fabricat complect din sticlă Plexi, se va vedea un aparat de ras, care nu mai trebue demontat. In domeniul articolelor de coafat se va arăta ca noutate un fier de ondulat de o construcţie cu totul nouă. Un dispozitiv al acestui aparat face ca partea de păr, ce urmează să fie ondulată, să poată fi subdivizată în părticele foarte mici. Suprafaţa de încălzire se măreşte astfel cu exact cincizeci la sută.

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV
SECŢIA I-a c. c.
EXTRAS
Conform art. 92 din legea persoanelor juridice.

In urma cererei înreg. la nr. 667 din 10 Ianuarie 1941, s'a înscris în registrul de persoane juridice al acestui tribunal sub nr. 1/1941, ASOCIAŢIA AGRICULTORILOR PROPRIETARI AI FABRICILOR AGRICOLE DE SPIRT DIN BUCOVINA, fostă cu sediul în Cernăuţi şi actualmente cu sediul în Bucureşti, str. Doamnei nr. 12 et. III, cu următorul comitet, ales în şedinţa dela 22 Noemvrie 1940: preşedinte d. dr. Radu Grigorcea; vicepreşedinte d. dr. Alexandru Skibniewski; secretar d. ing. N. Mavrocordato; membri domnii: Witold Krzysztofowicz, col. Maxim Randa, Alex. Wasilko şi dr. Gabriel Pruncul; cenzori d-nii: cpt. Lupu George Grigorescu şi Victor Ionescu. Comisiunea specială prevăzută de art. 10 din statute se compune: dr. Radu Grigorcea, preşedinte, ing. N. Mavrocordato şi Alexandru Wasilko, având personalitatea juridică obţinută la Trib. Cernăuţi prin sentinţa din 21 Ianuarie 1930, Dos. nr. 157/1941, dosar Div. C. I. 605.28.11.

Prim grefier, Al. Şerbănescu

PILULELE DEHAUT
Laxativ şi purgativ
UŞOR DE LUAT — EFICACITATE SIGURĂ
LA FARMACII ŞI DROGUERII

Ţi-ai luat lozul?

Spectacolele Capitalei

TEATRE

NAŢIONAL (Pasaj. Comoedia): „Nunta lui Figaro".
STUDIO V. ALECSANDRI (Piaţa Amzei): „Stăpânul casei".
LUPTA ŞI LUMINA (str. Uranus): „Ginerele lui Hagi Petcu".
SĂRINDAR (Sărindar): „Fritz şi Franţa".
EXCELSIOR (str. Sf. Dumitru): „Vânzătorul de păsări".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasag. Comoedia): „Suflet candriu de papugiu".
ROXI. TEATRUL TUDOR MUŞATESCU (str. Lipscani): „Totul pentru doamne".
TEATRUL MUNICIPAL I. L. CARAGIALE (Schitu Măgureanu): „Invierea".
SAVOY (calea Victoriei): „Curaj Tănase".
TEATRUL RELIGIOS (str. Academiei): „Infernul lui Dante".

CINEMATOGRAFE

Centru

SCALA (Bd. Brătianu): „Tragedia Imperială", cu Harry Baur şi jurnal nou.
ARO (Bd. Take Ionescu): „Bal paré", cu Elsa Warner şi Paul Hartmann. Jurnal nou şi complectare.
CAPITOL (Bd. Elisabeta): „O viaţă întreagă" cu Paula Wessely şi jurnal U. F. A.
TRIANON (Bd. Elisabeta): „Şoimana" şi jurnal nou.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Umbra trecutului" şi jurnal nou U. F. A.
ELISEE (str. Doamnei): „Dragoste în si bemol" şi orchestra de muzică Naidin.
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Cetatea tăcerii" şi jurnal.
SELECT (Cal. Victoriei): „Dragoste în culise", cu Alice Faye şi Ritz Brothers.
A. R. P. A. (Bd. Elisabeta): „Călăreţul misterios X 94", şi jurnal.
PALAS-BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Pericolul Roşu" cu Henry Fonda şi „Holywood Hotel" cu Dick Powell.
ROXI (str. Lipscani): „Căpitanul de poştă" cu Heinrich George şi jurnal.
FORUM (Bd. Elisabeta): „Primul bal" cu Deanna Durbin şi „Invitaţia la dans".
BIRUINŢA (Bd. Elisabeta): „Sherlock Holmes" cu Basil Rathbone şi „Vrăjitorul din Oz" cu Judy Garland.
BITOLIA (Bd. Carol): „Elisabeta şi Essex" şi „Romanţa întunerecului".
OMNIA (str. Schitu Măgureanu): „Balalaica", „Parada cea mare" şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
NISSA (Intr. Zalomit): „Cavalcada fantastică" şi „Cântecul deşertului".
FRANKLIN (str. Franklin): „Frou-Frou" cu Louise Rainer şi „O familie trăsnită".

Cartiere

AIDA (Rahovei 151): „Casa de corecţie" şi „Câştigătorul Derbyului".
ALCAZAR (Rahovei): „La răscruce de vânturi" şi „Ducele de West Point".
AMERICAN (Moşilor): „La răscruce de vânturi" şi „Dragoste jertfită".
BARCELONA: „Pantera neagră", complectare şi Trupa de reviste.
CARMEN (Dudeşti 160): „Comoara din insula piraţilor", operă complectă.
COTROCENI: „Lanţuri sfărâmate" şi „S'au cunoscut şi s'au iubit".
DACIA: „Bel-Ami" cu Willy Forst şi „Ducele de West point".
DIANA: „Mezalianţa", „Sică şi Bran eroi fără voe" şi Trupa Georgescu-Buzău".
DICHIU (Romană 89): „Marea Parada" şi „Vraja albă".
EDISON (Dudeşti 3): „Pericolul roşu" şi „D-l şi D-na detectiv".
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): „Strungarul" şi „Oraşe sub starea".
GLORIA (Văcăreşti 44): „Ispita unei nopţi" şi „Strada 42" cu Ginger Rogers.

GRAND: „Visul unei prinţese" şi „Pantera neagră".
ILEANA: „Cei patru cavaleri" şi „Zorina" cu Vera Barnova.
IZBANDA (Văcăreşti 21): „La răscruce de vânturi" şi „Fecioarele trăznite".
LIA (Griviţei 196): „Rivala" şi „Romanţa".
LIZEANU: „Oraşul Blestemaţilor", „Neapole sub sărutul Focului", şi ansamblul Georgescu-Iaşi.
MARCONI (Griviţei 137): „Geronimo" cu Preston Forster, „A opta nevastă a lui Barbă Albastră" şi trupa de reviste M. Nedeianu şi M. Bejan.
MARNA (Griviţei 80): „Patima" cu Bette Davis, „Maharadjahul din Holywood" şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MEXIC (şos. Giurgiului): „Ingeri cu feţe murdare" şi „Salvatorul Vestului".
MILANO (Călăraşi 153): „La răscruce de vânturi" şi „Fecioarele trăznite".
MIORIŢA (Moşilor 127): „Patima" cu Bette Davis şi „Fecioara de azi".
MODEL: „Steaua Nordului" şi „Broadway, strada norocului".
NONI (cal. 13 Septembrie): „Ultima noapte" şi „Mezalianţa".
ODEON (str. 11 Iunie 75): „Bestia (Pisica şi canarul)" şi „cântec de leagăn".
PACHE: „Vin ploile" şi „Ameninţări".
PARIS (Rahovei): „Paradisul Alb" şi „Cavalcada Holywoodului".
PELEŞ: „Salvatorul Vestului" şi „Suzana".
SPLENDID (Moşilor 290): „Bel-Ami" şi „Sarja morţii".
TOMIS (Călăraşi 11): „Nu suntem singuri" şi „Invitaţia la dans".
TRIUMF (Griviţei 335): „Agentul mascat" cu Dick Foran şi „Holywood Hotel" cu Dick Povel.
UNIC (Filantropiei 57): „Saltul mortal" şi „Dragoste cu năbădăi".
UNIREA (Filantropiei 143): „Cruciadele" şi „Eu sunt Sebastian Ott".
VICTORIA: „Hotel Imperial" şi „Carnavalul alb".
VOLGA (Dorobanţi 1): „Primul Bal", „Lanţuri sfărâmate".
VENUS: „La răscruce de vânturi" şi „D-nul Topper divorţează".
VERGU (Bariera Vergului): „Proscrisul" şi „Rivalii".
VOLTA-BUZEŞTI (Buzeşti): „Condottierii", jurnal şi complectare.

RADIO

Marţi 21 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. (160 kHz.) — 150 kw.
RADIO BUCUREŞTI
364,5 m. 823 kHz) — 12 kw.
POSTUL DE UNDE SCURTE
32,4 m. (9260 kHz.) — 2 kw.

7.00: Ora dimineţii: Radio jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodăreşti.
13.15: Ora; Cota Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.
13.30: Ansambluri vocale (discuri): 1) Potpuriu de melodii din filme; 2) Filipucci: Mustafa - fox Trio vocal Cetra; 3) Doesser: Fox. 4) Mara: Rumba cântată de Otello Boccacini şi Trio Lescano; 5) Kletsch: Melodie.
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Peter Kreuder (pian): 1) Selecţiuni de foxtroturi; 2) Melodii de Lehar.
14.10: Radio-jurnal (II);
14.30: Cântece şi jocuri româneşti Rodica Bujor (voce acomp. de taraf); 1) De când ne-a aflat mulţimea; 2) Iarna grea, muierea rea; 3) Pe deasupra casei mele; 4) Sabărelul; 5) Pe sub fereastră curge un râu; 6) Piatra, piatră; 7) Joc din Ardeal cu strigări; 8) Arii ardeleneşti.
15.00: Jurnal cultural.
18.00: Ora; I. — Oaspeţi din Braşov. D-na Lia Busuioceanu (pian): Compoziţii de Edward Mac Dowell: 1) Prolog; 2) Tarantella; 3) O veche legendă de dragoste; 4) Melodie; 5) Cântecul păstoriţei; 6) Coliba pustie; 7) Marea; 8) Dans andaluz; 9) Dintr'o cabană de lemn; 10) Epilog; 11) Salamandra.
19.00: Poşta tehnică.
19.15: II. — Oaspeţi din Braşov: D-na Edda Togănel (voce, acomp. de pian de d-na Lia Busuioceanu): 1) Schubert: Te salut; 2) Schumann: Nu pot pricepe, nu pot crede; 3) Brahms: Serenadă zadarnică; 4) Wolf: a) Noaptea; b) Iubire modestă; 5) Reger: Cântecul de leagăn al Mariei; 6) Rich. Strauss: Imi port iubirea.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio jurnal (III).
20.20: Dansuri (discuri): 1) Calle: Conga; 2) Noble: Fox; 3) Waldmann: Ernestina-vals; 4) Long: Slowfox; 5) Gardel: Tango; 6) Loesser: Fox; 7) Frienu: Tot ce-ai spus e adevărat-fox.
20.45: Prof. Ion Ionică: Regiuni şi autonomie locală în Statul legionar.
21.00: Concert simfonic: Orchestra Radio dir. de Ionel Perlea; solist: Al. Demetriad (pian): 1) Ion Nona Ottescu: Două fragmente din „Deia Mateî citire"; 2) Brahms: Concert în re minor (Maestoso - Adagio - Rondo) solo: pian Alexandru Demetriad.
22.00: Radio jurnal (IV): Sport.
22.20: Continuarea concertului simfonic: 1) Paul Constantinescu: Simfonia (Allegro - Colindă cu variaţiuni-Scherzo-Final); 2) Ravel: Mamă Gâscă: a) Pavane de la Belle au bois dormant; b) Petit Poucet; c) Laideronnette impératrice des pagodes; d) Les entretiens de la Belle et de la Bête; e) Le jardin féerique).
23.00: Jurnalul pentru străinătate în limbile germană, italiană şi engleză.

Publicaţie

Nr. 483 din 20 Ianuarie 1941

Direcţiunea Technică şi Economatului PCA. va ţine licitaţie publică pentru 8.000 m. c., oxigen industrial.

Licitaţia va avea loc în ziua de 4 Martie a. c., orele 12, în birourile Direcţiunei Technice şi Economatului PCA., str. Domniţa Anastasia 16/III.

Specificaţia şi condiţiile technice se pot vedea zilnic în birourile Direcţiunei.

Publicaţie

Nr. 489 din 20 Ianuarie 1941

Direcţiunea Technică şi Economatului PCA. va ţine licitaţie publică pentru tuburi de cânepă.

Licitaţia va avea loc în ziua de 6 Martie a. c., orele 12, în birourile Direcţiunei Technice şi Economatului PCA., str. Domniţa Anastasia 16/III.

Specificaţia şi condiţiile technice se pot vedea zilnic în birourile Direcţiunei.

Publicaţie

Nr. 517 din 21 Ianuarie 1941

Direcţia Technică şi a Economatului PCA., va ţine licitaţie publică pentru procurarea de lacuri şi vopsele.

Licitaţia va avea loc în zilele de 26 Februarie a. c., orele 11 în birourile Direcţiei Technice şi a Economatului PCA. din str. Domniţa Anastasia No. 16/III.

Specificaţia şi condiţiile technice se pot vedea zilnic în birourile Direcţiei.

BLENORAGIA
SCURGERI, CISTITE, PROSTATITE
VINDECATE RAPID ŞI RADICAL PRIN
PAGEOL
CEL MAI PUTERNIC ANTISEPTIC URINAR
EVITĂ ORICE COMPLICAŢIUNE
SUPRIMĂ DUREREA
LA FARMACII ŞI DROGUERII

Sportul românesc

Din toate câte ceva

Un plafon şi la transferări

Din informaţiile pe care le deţinem, rezultă că Directoratul de football are în proect crearea unui plafon şi în ceea ce priveşte costul transferărilor de jucători. Aceasta pentru a se pune capăt desgustătoarelor transferări de preţuri fabuloase, care constituiau adevărate afaceri comerciale.

Toţi cicliştii germani au primit deslegare

Potrivit acordurilor intervenite între Organizarea Sportului Românesc şi reprezentanţii Cluburilor germane, se dă deslegare tuturor cicliştilor de origină etnică germană cari vor să activeze în Asociaţii sportive ale grupului etnic german.

Deslegările se obţin automat până la 1 Februarie 1941 exclusiv, natural după lichidarea chestiunilor de ordin material eventual existente între sportivi şi gruparea din care au făcut parte.

Campionatele de ski ale Fraţilor de cruce...

...se vor desfăşura Sâmbătă şi Duminică la Sinaia. Inscrierile se primesc la oficiul de turism din Sinaia până la 23 Ianuarie.

Duminică matchuri de ping-pong la Ploeşti şi Constanţa

Duminica aceasta, patru selecţionate ale Capitalei de ping-pong vor juca la Ploeşti şi Constanţa. Vor fi două selecţionate de fete şi două de băeţi.

Echipa de basket pleacă mâine la Triest

Deoarece nu s'a obţinut încă viza, echipa naţională de basket şi-a amânat plecarea pentru mâine dimineaţă.

Echipa a fost prezentată aseară d-lui Manole Stroici, conducătorul sportului românesc.

Hockeyştii s'au antrenat aseară

Jucătorii echipei naţionale de hockey au făcut aseară antrenament în vederea turneului din Jugoslavia, Elveţia şi Germania.

Se pare că lotul va suferi o defecţiune, deoarece se afirmă că Sadowsky nu va putea pleca.

Lotul jucătorilor români de rugby

Directoratul rugbyului a alcătuit lotul jucătorilor selecţionabili (seniori şi juniori) pentru antrenamentele care vor avea loc în fiecare Luni, Miercuri, Vineri şi Duminică, în vederea primului match internaţional.

Lotul cuprinde 87 jucători: 58 seniori şi 29 juniori.

Juniorii bucureşteni din nou învinşi

Un al doilea match susţinut la Timişoara în campania Politechnicei, echipa de juniori a Capitalei a pierdut cu 5—0 (1—0, 2—0, 2—0).

Au marcat: Turceanu (2), Andreescu (2) şi Alexandrescu.

România-Germania la 1 Iunie România-Slovacia la 5 Octombrie

Calendarul internaţional al directoratului de football este aproape definitiv alcătuit.

Cel puţin pentru sezonul de primăvară, matchurile internaţionale sunt cunoscute.

România—Germania la 1 Iunie

Federaţia germană de foot-ball a acceptat data de 1 Iunie propusă de directoratul de football pentru matchul România—Germania de la Bucureşti.

A trimis o adresă la directorat astfel că la 20 Aprilie se dispută o etapă de campionat.

Slovacia, da şi nu

TRATATIVELE CU FEDERAŢIA SLOVACĂ AU DUS LA UN ACORD PARŢIAL. SLOVACII AU ADMIS DATA DE 5 OCTOMBRIE PENTRU MATCHUL DE LA BUCUREŞTI DAR AU REFUZAT DATA DE 14 DECEMBRIE PROPUSĂ PENTRU REVANŞA DE LA BRATISLAVA.

PENTRU ACEST DE AL DOILEA MATCH, FORUL SLOVAC A PROPUS O DATĂ DIN PRIMĂVARA ANULUI 1942.

DIRECTORATUL A ACCEPTAT.

Reforme... Reforme... Reforme...

Orice echipă din district poate promova în divizia naţională B...

Alte amănunte în legătură cu reformele ce se studiază acum la directoratul de football

Tot despre reformele din directoratul de football. Cel mai popular sport al ţării străbate o perioadă hotărîtoare pentru viitoarea lui structură şi nimeni nu poate contesta importanţa deciziilor ce vor fi luate.

Liniile generale şi spiritul acestor reforme sunt cunoscute. Amănuntele nu interesează deocamdată şi în cea mai mare parte ele nici nu au fost stabilite. Dealtfel, ele sunt legate de proectele colaboratorilor directorului, căci toţi conducătorii de comisii şi foruri sub divizionare vor avea o libertate deplină în conducerea şi administrarea lor.

Exident, această libertate va fi în cadrul directivelor generale fixate odată pentru totdeauna de director şi ea nu va putea determina principii noi.

Funcţionarea comisiilor

Deşi amănuntele nu sunt încă complet cunoscute, nu înseamnă desigur, că pentru toate problemele discutate soluţiile n'au ieşit dintr'un cadru vag al principiilor şi acordurilor principale. Există unele, cari au primit o soluţie completă şi care au dispărut astfel din ansamblul de probleme, ce îşi aşteaptă rezolvarea. O asemenea problemă este aceea a comisiilor tehnice.

Comisia Cupei României şi Comisia Superioară de Apel au dispărut. Va dispare şi Comisia de transferări iar Comisia centrală de arbitri a fost complet schimbată. In curând vor fi numiţi şi membri Comisiei competiţiilor naţionale şi atunci reforma tehnică-administrativă a directoratului va fi gata pentrucă a fost fixat şi modul de funcţionare al acestor comisiuni noi.

DUPA CUM SE ŞTIE, ACESTE COMISIUNI SUNT ALCATUITE DIN TREI MEMBRI DAR NUMAI PRESEDINTELE COMISIUNII ARE PUTERE DE DECIZIE. CEILALŢI DOI MEMBRI NU AU DECAT VOT CONSULTATIV. IN ABSENŢA PRESEDINTELUI, ACEASTA PUTERE DE HOTARIRE INAPELABILA TRECE ASUPRA PRIMULUI MEMBRU ŞI APOI ASUPRA ULTIMULUI.

Un nou campionat districtual

In legătură cu competiţiile ţării nu s'a luat nicio legătură dar pentrucă ligile au fost desfiinţate — ca nişte organe inutile — este firesc ca şi campionatul de ligă să dispară odată cu ele. Această dispariţie impune deci un nou sistem de promovare în divizia naţională B şi indirect chiar o nouă formulă pentru campionatul districtual.

Este adevărat că problema de formulă nu se poate pune decât pentru două districte din România: Bucureşti şi Timişoara. Pentrucă numai aceste două districte au un campionat divizat în categorii.

Scopul urmărit de reforma aceasta este ca echipele din districtul Bucureşti şi Timişoara să poată promova mai uşor în campionatul naţional, dat fiind că ele au cele mai bune formaţii din ţară. Nu este sigur încă dacă această reformă va fi realizată până în cele din urmă dar se poate afirma că directorul footballului, domnul Valeriu Negulescu încling mult pentru ea.

SCHIMBAREA AR CONSTA IN DESFIINŢAREA CATEGORIILOR DISTRICTUALE, CARE NECESITA UN SISTEM PREA COMPLICAT ŞI ADESEA DELOC JUST DE PROMOVARE. DACA REFORMA ESTE REALIZATA, CAMPIONATUL DISTRICTUAL S'AR DISPUTA PE SERII, FIECARE ECHIPA DIN ACESTE SERII PUTAND PROMOVA DIRECT IN DIVIZIA NAŢIONALA B DACA POT CAŞTIGA PANA LA URMA CAMPIONATUL DISTRICTUAL.

Cum vor fi alcătuite seriile şi cum se va face promovarea nu se ştie încă. Dar acestea sunt lucruri de mai puţină importanţă. Ceea ce interesează este, fireşte, eventualitatea ca proba districtuală să nu se mai dispute pe categorii.

Oameni verificaţi şi în cluburi

Punctele de sprijin ale noii structuri a footballului românesc sunt cluburile. Aşa le-a definit directorul footballului şi aşa va fi. Lucrul acesta este cu atât mai important cu cât în viitoarea reglementare a profesionismului, corectitudinea şi spiritul de colaborare sinceră a conducătorilor de cluburi vor constitui o bază importantă.

Directorul footballului intenţionează să reducă profesionismul la o elită riguros verificată şi să desfiinţeze contractele, litigiile financiare dintre cluburi şi jucători fiind arbitrate de însuşi directorul footballului în primă şi ultimă instanţă. Dar pentrucă sistemul acesta să nu conducă la situaţii desagreabile pentru noua eră de decenţă ce tinde a fi instaurată, este neapărat necesar ca în cluburi să fie conducători verificaţi şi capabili să înţeleagă noul spirit.

PENTRU ACEST MOTIV, DESIGUR, FOARTE IMPORTANT, DIRECTORUL FOOTBALLULUI STUDIAZA MODALITATEA DE A PUTEA INTERVENI IN ADUNARILE GENERALE ALE GRUPARILOR CU SCOPUL CA ACESTEA SA NU ADUCA IN FRUNTEA LOR OAMENI REFRACTARI NOULUI SPIRIT SAU INCAPABILI DE A SE INCADRA IN EL.

POATE ACEASTA INTERVENTIE VA FI SUB FORMA UNUI DREPT CONSULTATIV SAU POATE SUB ACEEA A UNEI OBLIGAŢII DE CONFIRMARE DIN PARTEA DIRECTORATULUI, SAU POATE ALTFEL, MAI PUŢIN DECAT IN ORICE ALT DOMENIU, IN ACESTA LUCRURILE SUNT PUSE LA PUNCT.



O „coborîre în trei"...

Un alt „derby etern": ŞERBANESCU - PETRESCU pentru campionatul naţional la toate categoriile într'un match, care nu se poate termina la egalitate

Nu numai footballul are derbyurile lui eterne. Şi boxul are unul tot atât de pasionant ca şi eternul derby Rapid—Venus.

Este matchul Şerbănescu — Ilie Petrescu, care dă pe campionul României la toate categoriile, aşa cum matchul de football este determinată prima echipă a ţării.

VICTORIE SAU INFRANGERE

De data aceasta, boxul a învins footballul căci la 25 Ianuarie se dispută un match deosebit de toate celelalte.

Una din caracteristicile „eternului derby" Rapid — Venus era că dădea mereu rezultate nedecise. Principala caracteristică a matchului Ilie Petrescu — Vasile Şerbănescu este că nu se poate termina la egalitate.

Epilogul lui nu poate fi decât victoria unuia şi înfrângerea altuia. Pentrucă aşa este regulamentul.

Faptul că un avantaj oricât de mic poate aduce victoria, împrumută întâlnirii un caracter mai dramatic decât oricând. Cu atât mai dramatic cu cât nici nu se poate da un favorit al matchului, oricare dintre cei doi protagonişti putând fi campion naţional la toate categoriile.

ŞI UN PROGRAM INTELIGENT

Gala de box de Sâmbătă seara nu se reduce însă numai la un derby, încadrat de matchuri mai mult sau mai puţin plictisitoare.

Celelalte matchuri sunt la fel de interesante căci ele formează debutul în profesionism al celor mai buni cinci amatori din Capitală.

Turneul dela Triest este numai un început

România - Slovacia la Bratislava şi la Bucureşti în vara aceasta

Basket-ballul românesc va avea o activitate internaţională excepţională.

Participarea la turneul dela Triest este un început, care va fi continuat.

După Triest, echipa naţională, va juca la Bratislava între 13—28 Aprilie 1941 pentrucă revanşa să se dispute la Bucureşti în luna Iunie.

Condiţiile materiale sunt acelea de reciprocitate. Acesta a fost răspunsul directoratului, dar nu se ştie încă dacă federaţia slovacă este de acord cu propunerea noastră.

Dat fiind că la Bratislava există o sală acoperită unde se poate juca iar la Bucureşti nu, este însă foarte probabil că ea va fi admisă.

Economie - Muncă - Finanțe

Ce trebue să însemne noul recensământ

Pentru România, un recensământ general este o operație grea, pentru că fiind o lucrare cu caracter științific la care participă marile masse din cuprinsul țării, recensorii, trebue să întâmpine o serie de prejudecăți și de dificultăți care provin din marele număr de neștiutori de carte și de oameni de rea credință.

In țările mai înaintate, unde nu există analfabeți, recensământul poate fi făcut într'o singură zi pe tot cuprinsul țării iar rezultatele recensământului pot fi date publicității după câteva zile, căci prelucrarea materialului statistic poate fi efectuat — fără pericolul de a greși — pe cale mecanică. Dar în afară de aceasta, recensământul în țările civilizate costă foarte puțin, ceeace permite ca o asemenea operație să se facă chiar în fiecare an, pe când la noi recensământul general se face la interval de o decadă.

Dacă mai adăugăm că la noi, datele statistice au fost defectuos culese sau rezultatele date de oficialitate au fost intenționat mistificate — cum e spre pildă în privința numărului jidanilor locuind pe pământul românesc, — vom înțelege ușor cât de adevărată este observația care s'a făcut că noi avem statistici inexacte în multe privinți.

Este un adevăr care a fost totdeauna legitimat prin aceea că fișele de recensământ au fost greșit complectate din două cauze:

a) din neștiința cetățenilor;

b) din reaua lor credință, sau neîncredere. Marea majoritate a cetățenilor, chiar foarte mulți dintre știutorii de carte au crezut că dacă complectează cu sinceritate fișele de recensământ vor fi impuși pe trecut pentru venituri ce eventual nu erau cunoscute de agenții fiscali sau se temeau chiar de o expropiere.

In raporturile sale cu Statul, cetățeanul român a căutat să apară cât mai umil și mai ales foarte sărac.

Analfabetismul este cel mai mare dușman al unui recensământ.

Și, cum spuneam, rezultatele recensămintelor trecute au fost mistificate chiar de oficialitate din două cauze:

1. Pentru a ascunde cercetătorilor anumite adevăruri regretabile, care ar fi putut avea influență dăunătoare asupra respectivului regim guvernamental din grave consecințe de natură economică;

2. Pentrucă cei chemați să prelucreze materialul recensat erau incompetenți.

Ministerul Coordonării și-a luat sarcina de a face obișnuitul recensământ general decenal. Nădăjduim că de data aceasta rezultatele reale vor fi mai aproape de adevăr, cu atât mai mult cu cât la această mare operă științifică și națională va colabora în mod cinstit și desinteresat și mișcarea legionară.

Recensământul din anul acesta trebue pregătit cu maximum de scrupulozitate, fiindcă, mai mult decât oricând rezultatele acestui recensământ au o importanță politică și economică excepțională.

Dacă într'o țară înaintată, cum este Germania, este suficient ca fiecare cetățean să aibă în ziua recensământului fișa respectivă, pentru ca a doua zi să ai materialul gata, la noi trebue organizată o intensă propagandă de lămurire a cetățenilor asupra scopului și importanței recensământului.

Apoi trebue să se dea o însemnătate deosebită modului în care se alcătuește fișa de recensământ, cu atât mai mult cu cât e vorba nu numai de o numărătoare a populației ci și de un recensământ economic.

Deaceea întrebările la care trebue să răspundă cetățeanul, vor fi puse foarte clar, pentruca să nu dea loc la niciun echivoc și pentruca răspunsul să fie categoric, scurt și clar.

In ceeace privește lucrul pe teren, acesta va fi preluat de mișcarea legionară, printr'o bătălie pe întreaga țară. Disciplina și conștiinciozitatea legionarului sunt chezășia reușitei.

Prelucrarea materialului cules va trebui supusă atențiunii unor oameni foarte bine pregătiți în acest domeniu.

Importanța recensământului general de anul acesta este prea mare pentru ca să nu i se dea, de toată lumea, atenția cuvenită.

Geo Tașcă

Cum se va efectua reorganizarea pensiilor

Comunicatul casei generale de pensiuni

Direcția Muncii, din Ministerul Muncii, în vederea înlesnirei, administrării, manipulării și încasării taxelor de cărți de capacitate profesională, atât la Case cât și la Camerele de Muncă, a dispus următoarele măsuri:

In localitățile de reședință a Camerelor de Muncă, acestea vor încasa taxele, pe care le vor vărsa săptămânal Caselor de asigurări din acele localități, împreună cu un bordereu specificator al numărului și felului de taxe încasate, primind în schimb și imediat odată cu recipisa și numărul corespunzător de formulare de cărți de capacitate.

In localitățile unde nu există decât Oficii Județene ale Camerelor de Muncă sau Birouri de calificare, încasarea taxelor se va face de către Casele sau Oficiile de asigurări sociale din acele localități, care vor elibera pe de o parte celui care plătește cuvenita recipisă, iar de altă parte oficiului Camerei de muncă, la cerere sau cel mult săptămânal numărul de formulare corespunzător taxelor încasate, fără a pretinde dela oficiu decât atestarea primirei acelui număr de formulare.

Programul consfătuirilor industriașilor și comercianților la Camera de Comerț și de Industrie din Bucureşti 21-25 Ianuarie 1941

MARȚI:

Fabrici și depozite de materiale de construcție, cherestea, mobile, ora 20.

Depozite de lemne de foc, ora 20.

Comercianții de fructe și zarzavaturi, ora 20.

MIERCURI:

Comercianții de cereale, derivate, mori, paste făinoase, brutării, ora 20.

Fabrici și depozite de zahăr, ciocolată și derivate, cofetării, ora 20.

Farmaciștii, droghiștii, parfumerii, laboratoare chimico-farmaceutice, ora 20,30.

JOI:

Industriașii și comercianții din ramura textilă, manufactură și confecțiuni, ora 20.

Pielărie și confecțiuni, ora 20.

Măcelării, mezelării și industriașii de conserve, ora 20.

VINERI:

Industriașii și comercianții din ramura metalurgică, ora 20.

Industriașii și comercianții din ramura sticlărie, articole de menaj, articole emailate, ceramică, ora 20.

Intreprinderi de transporturi internaționale și vămuiri. Transporturi locale, ora 20.

SÂMBĂTĂ:

Agenți, comisionari, reprezentanți, ora 20.

Hotelieri, ora 20.

Edituri, tipografii, librării, ora 20.

La consfătuire sunt rugați să ia parte:

Industriașii și comercianții din ramura respectivă.

Comisarii de românizare plasați la întreprinderi ce sunt în legătură cu ramura de comerț și industrie care ține consfătuirea.

Directorii, procuriștii, și personalul superior românesc din întreprinderile evreești.

Audiențele la d. ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor sociale

Din partea ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale primim următoarele:

Cu excepția d-lor miniștri și subsecretari de stat și a d-lor miniștri plenipotențiari ai statelor străine, să se știe de oricine, cetățean din Capitală și provincie, legionar sau autoritate de stat, că va fi primit în cabinetul ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale numai în ziua de Luni, între orele 10-15.

Tot restul timpului este rezervat cu lucrări interne.

V. IASINSCHI

Problema creditului în noua așezare a Țării

In noua orânduire a statului român-legionar, instituțiunile de credit au de îndeplinit o misiune foarte importantă. Ele trebuesc să ajute la românizarea întreprinderilor ca principalii factori de pulsație a vieții economice.

Este știut că în toate ocaziunile ivite în procesele anterioare consumației, creditul este de real folos.

Cele două forme esențiale ale creditului sunt: vânzarea pe credit și împrumutul.

Ambele forme iau contact direct sau indirect cu o instituție de credit. Banca este sita care le cerne foarte adesea. Ea absoarbe plusul de capital de unde prisosește și îl redă acolo unde este necesar, unde poate facilita progresul. Spre o bancă se 'ndreaptă capitalul sub formă de economii al celor cari din cauza vârstei lor, ori profesiei nu-l pot fructifica decât pe această cale. Tot spre bancă se îndreaptă oamenii întreprinzători, solicitând capitalul necesar fondărei și foarte adesea desvoltărei unei întreprinderi comerciale sau industriale.

Inainte de 6 Septembrie 1940, beneficiarii acestei situațiuni erau în majoritate evreii. Inutil să discutăm dece.

Dacă pe ultimile două decenii ar încerca cineva o statistică, urmărind rezultatul ca nume și ca rassă, ca sumă și câți la număr sunt cei ce au pierdut precum și cei ce au câștigat din crahurile bancare, s'ar face una din cele mai dureroase constatări. Cei ce au pierdut sunt în majoritate români, — foarte mulți din cei ce-și vor aduna un ban pentru zilele grele ale bătrâneții; iar cei ce au câștigat sau în cel mai rău caz n'au pierdut nimic sunt evreii. Pe ei nu i-a expropriat nimeni. N'au pierdut la bănci pentru că ei acolo jucau rolul de debitori. Debitori cari născoceau tot felul de posibilități de a se eschiva dela plata datoriilor.

Cine în această țară nu cunoaște falimentele, concordatele, din ultima decadă, în care se complăceau evreii? !

In trecut, dacă un român încerca întemeerea unei întreprinderi el avea foarte puține șanse de reușită.

Azi însă, alta e situația.

Sistemele practicate de cei ce nu pot fi decât dușmani nu mai dau rezultate.

Statul își susține vlăstarele.

Deaceia credem că ar fi bine ca și instituțiile de credit să se integreze și să se adopteze principiilor sănătoase ajutând românii prin deschideri de credit, menite să le permită preluarea totală a întreprinderilor din mâinile străine.

Ar fi foarte indicat ca fiecare instituție de credit odată cu bilanțul să prezinte și o dare de seamă a modului cum a înțeles să sprijine opera de românizare.

Ne-ar place ca pe tabloul debitorilor la fiecare instituție de credit, — plămân al vieții economice — să putem citi nume românești.

Gh. Coroodel

Bursa de valori

Tendința zilei

Bursa de valori, în ședința de azi, a continuat să înregistreze aceeași atmosferă calmă ca și în ședința din ajun.

Tranzacțiile sunt destul de reduse, fără însă să se simtă vreo influență asupra cursurilor, cari manifestă, în genere, tendință de stabilitate.

In sectorul rentelor cursurile înregistrează oscilații fără importanță. Inzestrarea titluri mari sunt ceva mai susținute, trecând dela 66 la 66 1/2, iar titlurile mici staționare la 59 1/4.

Piața acțiunilor a fost ceva mai lipsită de animație și cu un volum ceva mai scăzut de tranzacții, deși cererea s'a menținut la acelaș nivel ca și în ședința precedentă.

Se remarcă totuși, buna dispoziție a valorilor S. R. D. cari sunt mult mai cerute, înscriind un curs de 1405 față de 1380. Deasemenea acțiunile S. T. B. cresc dela 1100 la 1110. Dintre petrolifere nu se negociază decât Astra Română la 770 și Steaua la 360.

Restul sectoarelor sunt neglijate, cu excepția bancarelor cari au o încheere de B.N.R. la 5800.

INCHEERI OFICIALE

Rente

Consolidarea 30 1/8, 30 1/4; Renta 1933 51 3/4; Inzestrare titluri mari 66, 66 3/8, 66 1/2; Titluri mici 59 1/4; Urbane București cu 5% emisiune nouă 53 1/4; emisiune veche 30 1/2, 30 5/8.

Acțiuni

Banca Națională 5800; Astra Română 770, Seaua Română 360, S. R. D. 1380, 1390, 1400, 1405, S. T. B. 1100, 1110, 1100.

Constituirea comitetului interbancar

Eri Luni s'a constituit comitetul Inter-bancar instituit prin Legea pentru complectarea atribuțiunilor ministerului economiei naționale privitoare la credit și comerțul bancar, în prezența d-lui Mircea Cancicov, ministrul economiei naționale și al d-lor, prof. Octav Onicescu, președintele Creditului Național Minier; Olteanu, președintele Institutului Național al Cooperației și ing. G. M. Constantinescu, președintele Creditului Național Agricol.

Ministru Mircea Cancicov, a făcut o expunere a principiilor generale care urmează să conducă lucrările acestui Comitet.

D. profesor Octav Onicescu, în calitate de președinte al Comitetului interbancar, a asigurat pe d. ministru Mircea Cancicov și guvernul de colaborarea instituțiilor pe care comitetul le reprezintă, în dorința unei modificări a politicii de credit și plasamente a instituțiunilor controlate de Stat și în cadrul regimului național legionar.

Controlul aprovizionării cu seminţe de primăvară

Prin deciziunea No. 1.518 din 17 Ianuarie 1941 se institue o comisiune pentru supravegherea operațiunilor de aprovizionare cu semințe de primăvară, controlarea la județe a acestor operațiuni și în special supravegherea cumpărării de semințe de bună calitate, precum și a operațiunilor de distribuire a acestor semințe, în scopul ca ele să fie distribuite numai agricultorilor cari au nevoie și care le va însămânța.

Comisiunea se compune din d-nii: Traian Dănescu, inspector general de la Inspectoratul agricol Brăila, pentru județele din Moldova; Cezar Liatriș, inspector cl. I, șeful Inspectoratului agricol Constanța, pentru jud. Ialomița și județele din Dobrogea; Stan Rădulescu, inspector cl. I dela Inspectoratul agricol Craiova, pentru județele din Oltenia; Alex. Iorgulescu, inspector cl. I dela Inspectoratul regional București pentru județele din Muntenia; Pavel Grecu inspector cl. II dela Inspectoratul agricol Timișoara, pentru județele din Banat și Ardeal.

Incasarea taxelor pentru cărțile de capacitate profesională

Casa Generală de Pensiuni, aduce la cunoștința pensionarilor cu pensii actuale peste 6.000 lei brutto lunar, că deși prin Decretul Lege din 7 Ianuarie 1941 s'a prevăzut — ca măsură generală — prezentarea certificatului de salarii pe ultimii 3 ani de activitate ca anexă la cererea ce se va depune Ad-ției financiare ori Perceptiei, calculul pensiei ce li s'ar cuveni potrivit legii din 22 Septembrie 1938 și servind ca plafon la acordarea majorărilor respective, se va face după caz, pe baza mediei salariilor pe ultimii 3 ani pentru funcționarii publici cari au făcut războiul în calitate de ofițeri de rezervă și după ultimul salariu pentru cei înscriși la pensie pentru infirmități dobândite în timpul și din cauza serviciului.

Totdeodată, Casa Generală de Pensiuni aduce la cunoștința d-lor pensionari că a luat măsuri ca stabilirea și plata sporurilor prevăzute de Decretul Lege din 7 Ianuarie 1941 să se facă în cel mai scurt timp posibil și pe măsura prezentării cererilor însoțite de certificatele respective.

Domnii pensionari refugiați, înscriși la pensie pe baza legilor de pensii ale fostelor monarhii, nu sunt obligați a anexa la cererile adresate Ad-ției sau Percepției respective nici un fel de act.

Domnii pensionari refugiați, înscriși la pensie pe baza legilor de pensie română, vor anexa la cererile ce vor depune certificatul cerut prin art. 9 din Decretul Lege liberat de autoritatea superioară de care au depins în ultimul timp al activității ca Ministere, Regii și Case autonome, Direcțiuni Speciale etc.

Desigur că, prin cererile pe care le vor adresa pentru liberarea acestor certificate, vor da toate detaliile asupra funcțiunilor îndeplinite în ultimii 3 ani de activitate și localitățile în care au funcționat, pentru ca autoritățile respective să poată stabili salariile corespunzătoare din bugetul pe exercițiul 1938/939.

Știri economice

Asociația absolvenților învățământului muncitoresc „Luptă și Lumină", cuprinde următoarele echipe muzicale: orchestră, fanfară, orchestră de mandoline, jazz și cor vocal mixt. Odată cu aceste secțiuni funcționează și un curs de note predate metodic de către d. prof. Lazăr.

Inscrierile sunt gratuite și se primesc zilnic între orele 19.30-21 la Camera de muncă în str. Calomfirescu Nr. 3.

★

Duminică s'a inaugurat deschiderea oficiului nr. 10 al distribuirii alcoolului în București — Calea Victoriei 122.

Infiinţarea acestui oficiu face parte din programul de realizări a cooperativei „Răscoala", pornită să tragă brazdă nouă în comerțul românesc.

★

Intreprinderile „Margina Reșița", distilerie de lemn, au fost autorizate să exporte în Germania cantitatea de 1.000 tone cărbune de lemn (mangal).

★

Importul auto-vehiculelor grele (autocamioane de transport) s'a ridicat în primele 11 luni ale anului 1940 la o valoare de 1.377 milioane lei față de numai 741 mil. lei în aceeași perioadă 1939, iar ca greutate 71.133 chintale față de respectiv 49.330 chintale.

Sporuri însemnate s'au înregistrat și la importul pieselor de schimb și al motocicletelor (1.759 chintale față de 896, în valoare de 35.084.000, față de 13.050.000 lei). In schimb o scădere dela 267 milioane lei s'a înregistrat la importul automobilelor de persoane.

★

Conform dispozițiilor Ministerului Agriculturii, unitățile cooperative și Camerile Agricole au început să facă cumpărături de semințe de primăvară.

Dela asigurările sociale

Statistica asiguraților

Făcându-se statistica membrilor asigurați pe intervalul 1 Aprilie — 30 Iunie 1940, s'a găsit că numărul mediu lunar al membrilor asigurați se cifrează la 913.579 față de 940.362 în trimestrul Ianuarie — 31 Martie 1940, ceiace reprezintă o scădere de 26.783 membri, sau procentual o scădere de 2,85 la sută.

Numărul total de 913.579 asigurați se descompune în 635.702 membri asigurați cari cotizează prin rețineri asupra listelor de plată și 277.877 membri asigurați cari cotizează prin aplicare de timbre.

Față de trimestrul trecut numărul membrilor primei categorii a crescut cu 2,83 la sută, iar numărul membrilor categoriei a doua a scăzut cu 13,88 la sută.

Din tabloul general, rezultă că se cotizează de 2,29 la sută ori mai mult prin rețineri asupra listelor de plată decât se cotizează prin aplicare de timbre.

Delegația română mai rămâne la Moscova

Delegația română în frunte cu d. subsecretar de stat P. Nemoianu, care tratează încheerea unui acord comercial cu U. R. S. S., și-a prelungit șederea la Moscova.

Ţi-ai luat lozul?

Cărți economice

In curând va apare lucrarea *„Istoricul și ghidul profesiilor libere, comerțului și industriei românești"*, sub îngrijirea colegilor noștri de redacție Vasile Dova și Manole Rădulescu.

Lucrarea va cuprinde 1600 pagini, aducând un prețios material informativ asupra trecutului profesiilor libere și al economiei românești, fiind în acelaș timp ghidul întregei activități economice a țării.

Supravegherea politicei de credit a Statului

Ministerul Economiei Naționale a dat o deciziune prin care s'a hotărît ca dispozițiunile decretului-lege pentru complectarea atribuțiunilor ministerului Economiei Naționale privitoare la comerțul bancar și credit și pentru unificarea politicei de credit a Statului să se execute prin direcția Creditului din acest departament.

Comisarii guvernului prevăzuți în legile de constituire ale instituțiunilor de credit controlate de Stat, precum sunt: Creditul Național Industrial, Creditul Național Agricol, Creditul Național Minier, Institutul Național al Cooperației, Banca de Credit a Meseriașilor, etc., se numesc și se revocă de ministerul Economiei Naționale.

TARGUL DE MOSTRE DIN Lipsca

CEL MAI MARE TÂRG DE MOSTRE DIN LUME, PREZINTĂ VIZITATORILOR SĂI O IMAGINE COMPLECTĂ A PRODUSELOR UNUI NUMĂR DE CIRCA 10.000 FIRME EXPOZANTE.

VIZITAREA ESTE FOLOSITOARE PENTRU ORICARE COMERCIANT ŞI INDUSTRIAŞ, ASTĂZI MAI MULT CA ORICÂND.

MARI INLESNIRI LA PROCURAREA VIZEI DE INTRARE, PRECUM ŞI REDUCERI INSEMNATE PE CĂILE FERATE.

Informațiuni dă oricând cu plăcere: Oficiul pentru România al Târgului de Mostre din Lipsca în București, Alea Carmen Sylva No. 5. Telefon 4.36-05 și Oficiul Turistic German, Calea Victoriei 114.

2-7 MARTIE 1941

Cântecul lebedei

(Continuare din pag. I-a)

cunoștiință a lui Dumnezeu (Reforma).

Cum? Reforma a salvat ea oare religia? Adică adevărata cunoștiință a britanicilor despre Dumnezeu?

Nici decum. Reforma a salvat rasa, a salvat organicitatea națională, a salvat națiunea sub forma biologică iar nu o adevărată cunoștiință despre Dumnezeu.

Ea nu a putut mântui sufletul omului în numele frăgezimei și al dragostei.

Reforma engleză nu a avut în ea nimic spiritual.

Ea a fost o descătușare politică. Atâta tot. Națiunea s'a desprins de pretențiile de dominare politică universală ale Romei. Biserica romano-catolică a greșit pentru că printr'o structură intimă pe care nu o vom discuta acum, a trecut dincolo de spiritual intrând în politic.

Reforma engleză i-a răspuns printr'o contra lovitură pe acelaș drum pe unde catolicismul atacase.

In Anglia, despărțirea pe chestii de dogmă, de credință, a venit mai târziu.

Dacă ar fi fost numai pentru atât, Englezii nu s'ar fi despărțit niciodată de Roma.

Operându-se însă despărțirea, natural că revoluția s'a întâmplat și pe anumite concepții spirituale: libertatea de conștiință.

Această libertate a conștiinței s'a imprimat însă cu o pecete protestatară, negativă, întunecată și lipsită de soare.

A fost libertatea unei conștiințe supărată pe stăpân, unei conștiințe pământești și revoluționare eșite ca forța unui abur dintr'o deschizătură.

Nu a fost o libertate de conștiință constructivă, armonioasă, echilibrată și senină eșită din frăgezime și din dragoste.

Ea nu a fost deci o libertate spirituală ci o libertate cetățenească.

Această libertate a spiritului concepută politic, adică cetățenește a fost baza ideologică, tot suportul de concepție a alcătuirei democratice de mai târziu a Erei individualismului.

Ea s'a decapitat de la început de valorile spirituale, de valorile de armonie divină.

Iată de ce, trecând în a doua fază, spiritul democratic englez va constata că „grandoarea va înceta să fie apanagiul sângelui și va aparține aceluia care va fi urmat căile perfecte ale onoarei".

Este deci vorba aci de omul civilizat, de viitoarea civilizație engleză, nu de fiorul pentru Isus.

Libertatea la ei purcede „din stricta îndeplinire a datoriei" nu din dragoste, nu are culmile spirituale, adevărul la ei poate muri în adâncuri, dragostea nu are nevoe să se desvăluească niciodată ca singura forță divină de creație.

Căci libertatea lor față de oameni și față de Stat, nu pleacă decât din mobilul strict al datoriei, datorie față de lege, adică față de forma cetățenească, iar nu din iubirea dreptății care trebue să fie condiția legii.

Ori noi respectăm legile, pentru că le iubim și le iubim numai dacă sunt expresia dreptății adică dacă satisfac legea morală din adâncul nostru față de Dumnezeu.

La Englezi nu este vorba deci de sentiment, ci de acoperirea lui prin dispreț. Nu de adevărul eșit din inimă, ci de libertatea rigidă a cetățeanului, eșită din stricta datorie și din stricta onoare.

Atitudinea morală a omului nu mai iese din conștiința comuniunei lui mistice și creatoare cu Dumnezeu, ci din raporturile față de alți cetățeni.

Raporturile nu mai sunt spirituale, adică verticale, ci orizontale și deci politice. Drama sufletului Englez este că el nu a cunoscut valoarea dragostei.

De aceea suntem în fața a două tipuri de om: puritanul și gentlemanul.

Și a unui tip bizar de femee: fata bătrână și virtuoasă.

Puritanul este tipul religios inhibit, concentrat și energic, dar al cărui suflet nu se deschide la lumina caldă a dragostei, nu se umple de soare și de armonie, nu se împacă cu lumea, ci constrânge lumea, nu iubește și nu se dăruește firesc din bogăția sufletului și nici din primirea firească a vieții, ci se dăruește din datorie, din dramă, din întunecare și din seriozitate.

Un tip steril, gentlemanul este reproducerea pe plan civil al puritanului.

Este tipul legat de convenția socială, înăbușit și strivit de conveniență, necreator tocmai din lipsa impulsului interior pe care îl apasă sistematic prin educație.

Totul se poate întâmpla în lume, chiar lucrurile cele mai imorale, numai aparența corectă și civilizată să fie respectată.

Este o civilizație de tip juridic, de pact și de dogmă a unui sterp conformism social pe structura căreia lumea engleză s'a făcut cunoscută continentelor. Și fiindcă ei nu își dădeau seama de aceasta, pentru că lor li se părea natural aceasta, de aceia niciodată Englezii nu au putut înțelege până la ce anumită măsură continentele aveau dreptate, acuzându-i de ipocrizie.

Pentru perspectiva justă a continentului European, ei creau inconștient tipul moraliștilor, fără dragoste și a civilizatorilor fără dăruire.

Sistemul colonial căruia i-au dat naștere a fost de tipul acesta, al violenței inumane, pe justificarea unor concepții fals umanitariste.

Tipul civilizației engleze este sterp și gol de suflet. Este lipsit de religie și fără religie este crud ca rasă.

Este tot atât de crud ca rasă, ca și vechiul Testament.

Englezul nu face prin educație diferența între vechiul și noul Testament.

Nu își dă seama că acesta din urmă, rupe cu o lume și aduce lumina mângâetoare a dragostei.

La el întreaga Biblie aproape că este tot una, și înțelege mult mai bine conform firii și formației lui, istoria poporului iudeu, decât jertfa Mielului. De aceea își trage citatele și cultura din Vechiul Testament.

Tocmai prin acest gol sufletesc s'a lipit el perfect pe fenomenul iudaic.

Acest iudaism prin francmasoneria „libertăților" și capitalismul democratic a făcut restul.

Iar azi poporul englez s'a trezit pe instinctul rasei fără religie, vorbind în numele unui alt universalism pe care Europa îl lichidează politic și pe care Legiunea îl descopere spiritual: universalismul plutocratic al finanței internaționale.

Aci a ajuns, atât i-a mai rămas, atât, împreună cu dramatica contradicție a unui trecut viguros care a plecat definitiv steagurile unei națiuni în fața idolului pe care sub o altă formă îl doborâse odată.

Crisu Axente

Informație și reportaj politic

Ora Macedo-Română la Radio

Posturile noastre de Radio au inaugurat aseară Ora macedo-română.

Rostind un cuvânt de deschidere, d. Ion Mânzatu, directorul general al Societății române de Radiodifuziune a spus:

„Când am pornit a inaugura ora macedo-română la radio, am voit a aduce un meritat omagiu unor frați ai noștri, peste care vântul și furtuna au bătut năpraznic, fără să-i îngenunche, fără să-i plece, nici să-i clintească.

Pe macedo-români i-a descoperit Căpitanul. Până la El, se spunea doar că sunt fioroși, pistolagii și răzbunători. Căpitanul le-a descifrat sufletele, tot El le-a desvălit virtutea, vitejia și bunătatea. Și ei, Macedo-românii au alergat la El, Căpitanul, cu inima în palmă. I-au oferit-o cum ai oferi o floare unei ființe scumpe. De atunci nimic și nimeni nu i-a despărțit pe unii de alții. Nici chiar moartea, căci au murit împreună.

Macedonenii nu sunt fioroși, nici răzbunători sau pistolagii. Au suflete de copii și bunătate de frate. Dar au sentimentul cinstei și al demnității mai presus de orice crez. Pentru cinste, Macedoneanul sacrifică tot, pentru demnitate își dă bucuros viața. Jertfa lor în Legiune a început cu Sterie Ciumetti. De atunci au jertfit necontenit.

I-am cunoscut în lagăr: figuri legendare, munți de vitejie, camarazi neîntâlniți.

Au o singură meteahnă: nu prea știu să uite. Și bine fac.

Lor, acestor Români de elită, le închinăm astăzi gândul nostru cel mai bun.

Cuvântul d-lui Const. Papanace subsecretar de stat la Finanțe

Conducerea Societății de Radiodifuziune a luat inițiativa să complecteze programul emisiunilor la radio cu o „oră Macedo-Română”.

E prima inițiativă în această direcțiune. Faptul este plin de semnificație. Nu este o întâmplare că până la venirea regimului Legionar n'a existat nici o grije să se întrețină măcar pe calea undelor, o legătură sufletească cu românii de peste hotare.

Concepția cosmopolită care domina sub vechiul regim, rămânea refractară unor asemenea preocupări. Ea prefera în locul lor monstruoasele reclame jidovești rentabile și aducătoare de tantieme grase.

Din această mentalitate n'au putut eși nici acei dintre conducători cari etalau chiar idei de naționalism integral. Și aci se face o remarcă de bază. Naționalismul afișat sub regimul trecut, era un naționalism de ordin extern, decorativ sau mască de camuflaj, spre deosebire de naționalismul legionar, care isvorăște din toate fibrele ființei noastre etnice și se manifestă organic într'o permanentă trăire.

Așa se poate explica deci lipsa de preocupări a lumii vechi pentru o problemă ca aceia a românilor de peste hotare cu care această lume cosmopolită sau înstrăinată nu putea să aibă vre-o aderență sufletească.

Cât privește pe macedo-români, ei au avut o situație specială. Prea se avântaseră în primele rânduri luptătoare ale mișcării Legionare pentruca numele de „Macedonean” să nu fie considerat de atunci tot așa de subversiv ca și cel de Legionar.

Pentru credința Legionară ei au trebuit să sufere în masă.

O oră macedo-română la radio ar fi însemnat pentru guvernanții de atunci o „Oră subversivă”. Dar la aceasta se adaogă și alte circumstanțe cu totul speciale. Conducătorii guvernelor de atunci, recrutați în majoritatea lor din lumea veneticilor, instinctiv aveau o aversiune față de această ramură românească al cărui instinct sănătos constituia o primejdie pentru demascarea lor.

Dar trecând peste aceste considerente de ordin intern, ora macedo-română la radio, poate avea salutare efecte pentru românii din Peninsula Balcanică.

In aceste clipe grele când brutalitatea, perfidia și opresiunea îi forțează să-și părăsească graiul, îi încarcerează, le distrug satele răspândindu-i, îi duc în lagăre de concentrare cu gând de totală nimicire, auzirea graiului matern, a cântecelor tărăgănate și pline de nostalgia despărțirii de frați sau a marșurilor viforoase de luptă, le poate trezi speranțe că graiul lor nu poate muri așa cum vroiau asupritorii.

Felicitând cu toată căldura pe domnul Director General Mânzatu care a luat această lăudabilă inițiativă, îi doresc ca ea să fie extinsă și pentru celelalte ramuri de români rămase peste granițele țării, până când vom inaugura MAREA ORA A ROMÂNIEI REINTREGITE.

După cuvântul d-lui ministru Papanace, s'a intonat imnul „Părintească dimândare”, s'a executat muzică populară aromânească și s'au difuzat informațiuni în dialectul macedo-român.

Domnul Gh. Murnu, profesor universitar, a rostit apoi următoarea conferință despre origina macedo-românilor:

Conferința d-lui prof. Gh. Murnu

Originea Macedo-românilor

Precedând seria noastră de vorbiri la ora macedo-română, o schiță istorică introductivă, [illegible]

[illegible]

Pe lângă cei din văile și podișurile Carpaților, găsim din secolul al X-lea încoace, o populație deasă de români dealungul munților Balcani și Pind. Ca din Pind au jucat și ei un rol istoric, sunt așa numiții Români din Pind (Macedo-români, sau cum își zic ei înșiși, Românii, Aromânii sau Armânii (prin adaosul unui a inițial caracteristic în graiul lor. Le zicem „din Pind”, căci muntele acesta, care de unde cea dintâi a fost numită Vlahia Mare, Etolia și Acarnania, Vlahia Mică, iar Epirul, Vlahia de Sus. De aci radiază apoi spre Albania și Caledonia de Nord.

E cu totul greșită ideia că acești Români ar fi rămășițele coloniilor romane. Pentru noi astăzi e absolut sigur că ei au venit din Nordul Peninsulei și în deosebi din Serbia și din Bulgaria apuseană de azi. Ei s'au rupt din massele centrale ale românismului și au început să se așeze, începând din secolul 9 și 10 în munții Bulgariei și în Pind; despre aceasta ne conving, nu numai datele istorice, ci și documentele vii ale limbii noastre, a cărei unitate — adică coincidență aproape a tuturor fenomenelor linguistice observate de toate dialectele eromânești — presupune cu necesitate unitatea teritorială a românismului primitiv. Știința filologică, ale cărui rezultate sunt astăzi tot așa de întemeiate ca și ale oricărei științe pozitive, nu ne mai îngăduie să tragem o altă încheere. Nevoia de a desluși o mulțime de fenomene din graiul nostru natural, ne silește să restabilim pentru tot veacul de mijloc podul lui Traian spre a lega cele două părți alcătuitoare ale românimii. Legături neîntrerupte, legături intime au fost negreșit dela început, între marile grupări de Români și au urmat, oricât de slăbite, până în cele din urmă timpuri ale evului mediu. Ele și numai ele ne dau explicarea identității lor etnice recunoscute aproape unanim din cele mai depărtate timpuri până astăzi. Aceste legături nu erau greu de păstrat căci o mare parte de Români, prin însăși îndeletnicire lor de căpetenie, păstoritul, care-i purta prin toată Peninsula Balcanică, înlesnea în chip firesc contactul lor continuu. Că era oarecari deosebiri între aceste grupări mari de Români ne-o arată cele două dialecte mai însemnate românești, dialectul daco-român și cel macedo-român. Graiul mijlocitor între aceste amândouă dialecte a fost cel vorbit odinioară de Românii din masivul Balcanilor și în genere în nordul Peninsulei Balcanice. Acesta nu pare a se fi deosebit de cel daco-român decât prin elementele împrumutate în decursul vremii dela românismul din Pind. Reprezentantul lui e astăzi așa numitul dialect megleno-român, adică al Românilor din Meglenia, un ținut din apusul Rodopei, în Macedonia.

Identitatea poporului macedoromân cu cel daco-român o consacră fără greș tradiția seculară dela prima apariție a Românilor din istorie recunoscând identitatea numelui lor etnic care le este dat unanim de popoarele conlocuitoare și învecinate. Identitatea aceasta o adoptă istoricii cei mai vechi străini ca și cronicarii noștri. După istoriograful bizantin Laocondilas, Românii dela Pind sunt tot una cu cei de dincoace de Dunăre nu numai prin denumirea lor ci și prin moravurile și înfățișarea lor exterioară. O probă strălucită de conservarea până astăzi a etnicității românești a fraților noștri este ușurința cu care aceștia în Dobrogea, vorbind graiul lor dialectal, se pot înțelege direct cu coloniștii regățeni. Am [illegible] relativ româ- [illegible]

Ora Macedo-Română a încheiat [illegible] românesc: „Duri și-a noastră arăbdare”.

„Bazele intelectuale ale noului Europe”

Discursul d-lui Dietrich, șeful presei Reichului, rostit la Praga

PRAGA, 20 (Rador). — Cu prilejul unei [illegible] Academiei germane din Praga, d. Dietrich, șeful presei Reichului, a ținut Luni un discurs despre „Bazele intelectuale ale noului Europe”. [illegible]

Cea mai importantă problemă

[illegible]

... nouă. Nu numai în viața politică și socială, ci și în viața ideilor s'a produs o revoluție. Această revoluție a pornit din Germania și din Italia. Din cele două mari națiuni de cultură ale continentului, și ea va fi de folos și celorlalte națiuni, în măsura în care ele vor veni să adopte ideile ei.

ARMA ANGLO-SAXONA

Arma de care se folosesc anglo-sa- [illegible]

... *tatea, dar a limitat libertatea liberalismului, dând astfel libertății adevărata ei valoare. Libertatea implică un angajament superior, nu numai în ce privește individul, ci și în ce privește libertatea națiunilor. Libertatea și suveranitatea națiunilor este și ea limitată. Aceste limite sunt hotărîte de situația geografică și de principiile unui organism sănătos.*

ȚELURILE GERMANIEI

Național-socialismul nu vrea o armonie de interese între oameni egali, ci o armonie de interese între oamenii neegali, căci național-socialismul este bazat pe neegalitatea dintre oameni. El cere însă ca fiecare, fără excepție, să aibă putința de a ajunge cât de sus.

Tot așa nici națiunile nu sunt egale între ele dela natură. Și în viața națiunilor trebue să se stabilească o armonie de interese și națiunile nu vor putea nici ele să capete în lume locul ce li se cuvine decât potrivit calităților și randamentului lor.

Se duce lupta pentru acest viitor, dar istoria a și rostit sentința ei. Era nouă care va aduce popoarelor bună starea și progresul este în mers. Pasul ei se simte în cadența de aramă a armatelor ce merg să lupte pentru drepturile vitale ale națiunilor lor și pentru vremea nouă în care intră popoarele.

INFORMAȚIUNI

● Societatea inginerilor agronomi din România va ține adunarea generală, în ziua de 24 Ianuarie 1941, ora 9 dimineața, în localul Institutului de cercetări agronomice al României, București, B-dul Mărășești Nr. 61.

● Toți vânzătorii de ziare între 8-16 ani inclusiv, cari au fost înregistrați la Prefectura Poliției Capitalei se vor prezenta cu începere dela data de 21 Ianuarie 1941, între orele 9-13 și 16-20 la serviciul de moravuri pentru a li se lua mărcile de baie. Tot odată vor aduce și câte 2 fotografii pentru legitimații.

● Monitorul Oficial de azi publică decretul lege pentru modificarea unor dispozițiuni privitoare la salarizare din codul funcționarilor publici „Regele Mihai I” și a tabelelor de încadrare a funcționarilor anexe codului.

Răs[illegible]iala

— Arhivă de gând și faptă românească — revista legionară care și-a încetat apariția odată cu deslănțuirea prigoanei va reapare în curând.

Pedeapsa cu moartea pentru omor cu premeditare asupra unui militar german

Monitorul Oficial de azi publică următorul

DECRET-LEGE

pentru interpretarea art. III din Decretul Lege pentru reprimarea unor infracțiuni contra ordinei publice și intereselor Statului.

ART. UNIC. — Dispozițiile art. III al Decretului-Lege pentru reprimarea unor infracțiuni în contra ordinei publice și intereselor Statului, publicat în Monitorul Oficial din 28 Noembrie 1940, se aplică și în caz de omor cu premeditare săvârșit asupra unui militar german făcând parte din trupele germane aflate în România.

Dispozițiunea de mai sus are caracter interpretativ.

Dat în București, la 20 Ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri
GENERAL ANTONESCU
Ministrul Justiției,
MIHAI A. ANTONESCU

Nr. 131.

Expunerea de motive

DOMNULE GENERAL,

Conform dispozițiunilor Decretelor Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie și Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoare a vă înainta pentru aprobarea și semnătura Domniei Voastre, alăturatul Decret-Lege pentru interpretarea art. III din Decretul-Lege privitor la reprimarea unor infracțiuni în contra ordinei publice și intereselor Statului.

Dispozițiunea Decretului-Lege întocmit prevede că pedeapsa cu moartea pentru omor cu premeditare se aplică și în cazul când un asemenea fapt a fost săvârșit împotriva unui militar german făcând parte din armatele aflate pe teritoriul țării.

Armatele germane se găsesc pe teritoriul nostru, invitate de guvernul român, ca urmare a obligației de garanție a granițelor țării, deci în interesul Statului Român. Crima cu premeditare săvârșită împotriva unui militar german, se încadrează, prin urmare, în sistemul Decretului-Lege Nr. 3936 din 27 Noembrie 1940, ca atingând interesele Statului.

Primiți, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul Justiției,
MIHAI A. ANTONESCU
Nr. 5943 din 20 Ianuarie 1941.

Nu îngreunați transporturile pe C.F.R. cu călătorii inutile !

Greutatea vremilor prin care trecem, cere din partea fiecăruia o măsurare a întregii activități pe care o face, până în cele mai mici amănunte ale ei. Trebue să contribuim fiecare aranjându-ne treburile în așa fel încât să nu îngreunăm sub nici o formă sarcina de coordonare generală a întregei vieți economice, care cade în sarcina instituțiunilor mai importante și a Statului.

Am călătorit eri, cu trenul dela Huși la București, și am făcut o constatare că foarte multă lume este departe de a îndeplini aceste cerințe, ba din contră, din cauza unei lipse de chiverniseli a treburilor personale, îngreunează foarte mult sarcina Regiei Autonome a Căilor Ferate.

Am văzut oameni care călătoresc sute de kilometri pentru ca să depună personal în mâna Directorului general o cerere de minimă importanță, care are și desavantajul de a nu putea fi soluționată pe loc. Alții fac deplasări mari pentru a căuta o slujbă sau pentru a cere un ajutor.

In condițiunile acestea, nu este de mirare, ca aglomerația din trenuri ajunge câte odată să fie deadreptul de nesuportat pentru acei cari călătoresc în vederea soluționării unor nevoi urgente.

Deplasări inutile

Trebue să înțelegem că Regia autonomă C.F.R. nu este în prezent în măsură de a pune la dispoziția publicului atâtea trenuri de câte ar fi nevoie, iar pe de altă parte condițiunile de transport sunt mult îngreunate, din cauza itinerariilor, cari nu pot fi executate cu punctualitate din cauza de forță majoră.

Românul conștient va înțelege că interesul Regiei Autonome C. F. R., potrivit sub aspectul lui comercial, este de a efectua cât mai multe transporturi de persoane, întrucât aceasta este rațiunea sa ca serviciu public, însă din cauza conjuncturei determinată de greutatea vremurilor, acest aspect al activității căilor ferate, trece pe un plan secundar.

Să nu călătorim cu trenurile decât atunci când interese absolut urgente, care nu pot fi soluționate pe altă cale, o cer. In măsura în care vom înțelege să colaborăm în acest fel cu organele de conducere ale Căilor Ferate, vom dovedi că știm să ne încadrăm unei ordine de care astăzi mai mult ca oricând, are nevoie Statul și că înțelegem în felul acesta să slujim la înlăturarea nevoilor, prin care trecem în ceasul de față.

Fără îndoială că fiecare dintre locuitorii acestei țări are impresia determinată de o veche și falsă obișnuință că prezența lui în fața unei autorități este absolut indispensabilă, pentru ca doleanțele expuse într'o cerere să fie mai bine satisfăcute.

Este, credem noi, o greșeală fundamentală, care trebue să înceteze.

Soluționarea unei cereri, nu este cu nimic legată de prezența individului care o face, ea fiind determinată numai de dreptatea celor susținute în cerere și de posibilitățile de satisfacere.

Să renunțăm la călătoriile de prisos

Să lăsăm plimbările inutile, sau pentru vizitarea anumitor rude situate la mari depărtări de noi, pentru niște timpuri mai bune, întrucât, în felul acesta vom lăsa posibilitatea de călătorie a unor oameni, care o fac din nevoie, sau pe care vitregia soartei i-a obligat să se transporte în mod nevoit dintr'un loc într'altul.

Nu trebue să uităm că transporturile militare cerute de imperativele securității naționale, ar putea fi stânjenite din cauza plimbărilor noastre.

„Nu trebue să uităm că sunt nevoi naționale mai mari decât ale noastre, cari se cer deservite de transporturile pe calea ferată. Atunci când fiecare dintre noi, va înțelege adevărul acestor cerințe, descongestionarea transporturilor de călători cu trenul va fi un fapt împlinit, care va contribui pe de o parte la ușurarea sarcinei conducătorilor căilor ferate, iar pe de alt parte la servirea scopurilor superioare ale Țării.

In felul acesta, vor fi evitate și spectacolele penibile pe care le întâlnești foarte des în compartimente și pe culoarele vagoanelor.

Sunt atâtea alte mijloace, pe care le putem utiliza pentru a evita o călătorie, fie pe calea poștei, fie prin însărcinarea anumitor comisionari cari, în cursul unei călătorii, să satisfacă nevoile mai multora în acelaș timp.

Fiecare dintre noi trebue să înțeleagă că aceste măsuri au un caracter cu totul temporar și cu atât mai mult impotanța lor sunt de o extremă nevoie pentru bunul mers al transporturilor de călători pe căile ferate.

Cuvântul de ordine să circule din om în om ca o poruncă: cât mai puține călătorii inutile cu trenul!

Zboruri de recunoastere deasupra Gibraltarului

MADRID 21 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI anunță că un avion trimotor a făcut Luni trei sboruri de recunoaștere deasupra Gibraltarului.

Sborurile au fost făcute astfel: două dimineața, iar unul după amiază.

Barbariile piraterești comise de flota engleză

(Continuare din pag. 1-a)

deschise focuri de revolvere și tunuri asupra lor, așa încât au fost asasinați mișelește înainte ca bărcile de salvare să fi putut veni în ajutorul lor. Herbert dădu apoi ordinul expres de a nu se face prizonieri. Patru dintre marinarii salvați pe bordul vasului „Nicosian” au fost găsiți asasinați în sala de mașini. Comandantul submarinului sări în apă pentruca să evite acest sfârșit și înnotă spre Baralong, făcând semne de predare. A fost împușcat în apă.

Cadavrele marinarilor au fost aruncate peste bord. In urma mărturiilor americanilor cari se găseau pe „Nicosian” s'a deschis o anchetă în contra lui Herbert, dar nu numai că a fost achitat „din lipsă de probe” ci a fost ridicat într'un post înalt în Amiralitate, pe care îl deține și astăzi.

Tot pe seama lui Baralong, respectiv a lui Herbert, cade vina de a fi deschis focul asupra unei bărci de salvare unde s'au refugiat cei doi supraviețuitori ai echipajului submarinului U 41, scufundat de Baralong. După 2 ceasuri ofițerul grav rănit și cârmaciul fură salvați și aduși pe bordul lui Baralong. Ofițerul, care avea o schijă în craniu și avea maxilarul fracturat, a fost închis într'o cursă scundă cu gratii, în care nici nu putea ședea. Nu i se dădu nici cea mai elementară îngrijire. Debarcat la Devonport, a fost transportat la închisoarea navală într'o celulă fără pat. După mai multe zile, a fost în sfârșit dus la un spital și operat. Ferestrele din spital fură prevăzute cu gratii și la căpătâiul omului bolnav, postă o santinelă înarmată. Orice contact cu alți germani era interzis acestui bolnav pe moarte. Apoi fu transportat la închisoarea militară din York. Aci, din lipsa totală de îngrijiri medicale, rănile i se agravaseră, așa încât cârmaciul a trebuit să-l opereze cu un briceag.

Recidiviști

Martiriul acestui ofițer este o probă despre felul cum tratau englezii pe membrii echipagiilor submarinelor germane, cari au fost sau împușcați și măcelăriți, sau tratați în modul cel mai neuman, mai rău decât răufăcătorii și pușcăriașii.

Un caz analog s'a întâmplat cu echipajul dirijabilului german L. 15, care a căzut în mare, grav avariat prin proectile. Un vas de pescari, ce se apropia de dirijabil pe jumătate scufundat, refuză să dea o barcă de salvare naufragiaților. Peste câteva ore, apărură 4 vase de pescari, trăgând cu tunurile asupra dirijabilului. Din întâmplare, gazul dirijabilului nu luă foc.

Mai târziu, apăru distrugătorul englez „Volture”, care trimise o barcă de salvare, dar cu condiția ca tot echipajul să se desbrace la piele. După aceea fură transportați pe bord într'o sală de accesorii, unde fură ocărâți și batjocoriți, cum tremurau de oboseală și de frig dupăce au înnotat în apă rece 6 ore (era în Martie).

In 2 Februarie 1916, vasul de pescari „King Stephen”, a refuzat să salveze pe naufragiații dirijabilului L. 19, fiindu-i teamă comandantului ca aceștia să nu ia vasul în putere. Intregul echipaj s'a scufundat în văzul lor.

In 21 Aprilie 1917, distrugătorul englez „Broke”, comandat de căpitanul Evans, a scufundat distrugătorul german C. 42 apoi a deschis o salvă de focuri asupra oamenilor din echipaj care voiau să se salveze de pe bordul în flăcări. Cei care au reușit să se cațere pe vasul englez, au fost imediat uciși de marinarii englezi.

In orice caz, pare că comandanții vaselor engleze au ascultat întotdeauna de o instrucție secretă de a nu salva echipajul submarinelor germane în întregime. In nenumărate cazuri, s'a întâmplat că numai o parte din echipaj a fost salvat iar cealaltă a fost lăsată în voia soartei.

Ofițerii și în general, echipajul submarinelor germane, luați prizonieri, nu erau supuși aceluiaș tratament, ca și ceilalți prizonieri de războl. Ei au fost deținuți la închisoarea „Cromwell Garden” din Londra, pentru a li se stoarce informațiuni cu privire la submarinele germane — încercare care a dat întotdeauna greș.

Actul de piraterie dela Scapa Flow

Articolul 23 al tratatului de armistițiu încheiat în 11 Noembrie, prevedea desarmarea și internarea în porturi neutrale, sau în lipsa acestora, în porturi aliate, a 70 vapoare germane, alese și numite de inamic.

Predarea a avut loc în 21 Noembrie 1918. Locul de întâlnire era la 56°11' latitudine nordică, 1°20" longitudine spre Vest. Vasele germane au fost luate în primire de 700 vase britanice înarmate și escortate în tăcere spre nord, până la portul Scapa Flow. Cu alte cuvinte, 70 de vase germane au fost pur și simplu răpite de englezi! In vara anului următor, prin inițiativa vice-amiralului Ludwig von Reuter, aceste vapoare au fost scufundate de echipajul lor. Comandanții vaselor engleze care se găseau atunci la Scapa Flow, au ordonat să se tragă asupra echipajelor germane scoborâte în bărci de salvare, pentru a-i forța să se întoarcă. Un comandant și 8 marinari au fost asasinați în modul acesta. Altor naufragiați li se luase brâul și colacii de salvare, cu remarca că trebue să moară pe bord. O barcă de salvare cu un mort și un grav rănit, a fost împinsă în valuri și răsturnată. Galoanele celor salvați au fost smulse pe bord. Fură ținuți 5 ore pe punte complect uzi, maltratați de santinele și batjocoriți. Ajunși în Scoția, bagajele lor au dispărut în mod misterios și reclamațiile lor în această direcție au fost pur și simplu nesocotite.

Flota engleză a rămas și azi o flotă de pirați. Ei au luptat din aviditate de câștig, nu din elanul obligației față de patrie, scopul lor a fost jaful și mijloacele: perfidia și brutalitatea.

Anglia a păstrat această tradiție, cum a păstrat toate celelalte tradiții.

Aici nu am putut înșira crimele piraterești engleze în întregime, dar cazurile amintite sunt pilde destul de convingătoare pentru ilustrarea metodelor britanice de a ajunge la o supremație maritimă.

Noul subsecretar de Stat de Stat al Agriculturii și Domeniilor

Monitorul Oficial de azi publică următorul decret:

AM DECRETAT ȘI DECRETAM:

Articol unic. — Domnul Aurelian Pană se numește Ministru Subsecretar de Stat pe lângă Departamentul Agriculturii și Domeniilor pe data prezentului decret.

Dat în București la 20 Ian. 1941

Conducătorul Statului român și Președintele Consiliului de miniștri
General, ANTONESCU

No. 130.

ULTIMA ORA

Procedeele Statelor Unite obligă Japonia să ia urgente măsuri de apărare

Expunerea situației externe făcută de ministrul afacerilor străine al Japoniei

TOKIO, 21 (Rador). — D. Matsuoka, ministrul afacerilor străine al Japoniei, a rostit Marți, în fața Dietei, un discurs în care a expus politica externă a Japoniei.

Oratorul a arătat că această politică tinde să permită tuturor națiunilor din lume a-și lua locul ce li se cuvine.

Țelul pactului tripartit tinde să realizeze acest ideal. Germania și Italia recunosc supremația Japoniei pentru crearea unei noui ordine în Asia Mare de răsărit, iar Japonia recunoaște supremația Germaniei și a Italiei pentru sarcinile ce au de îndeplinit în Europa. Relațiile amicale între cele trei națiuni sunt pe cale de a deveni și mai strânse în domeniile politic, militar, economic și cultural.

Referindu-se la art. 3 al pactului tripartit, care prevede ajutorul politic, economic și militar reciproc în cazul când unul dintre semnatari ar fi atacat de o putere ce nu participă la războaiele din Europa și China, oratorul a amintit că în cazul unui asemenea atac, obligațiile prevăzute vor intra în joc.

Trecând apoi la situația din Asia, d. Matsuoka a declarat că Japonia este hotărîtă să urmărească mai departe sarcina de a duce la o stabilizare în Extremul Orient, în cooperare cu Manciukuo-ul și China. De aceea, a fost necesar să se consolideze relațiile economice între Japonia, Manciukuo și China de o parte și Germania de altă parte. Negocieri mai sunt încă în curs în acest scop.

Trecând apoi la problema rezistenței guvernului Ciang-Kai-Shek, d. Matsuoka a declarat că ea se sprijinește pe speranța neîntemeiată a unui ajutor din partea Marei Britanii și, în deosebi al Statelor-Unite. Stăruind asupra ajutorului pe o scară întinsă dat de Statele Unite Marei Britanii și asupra faptului că drumul Birmaniei este bombardat fără încetare din aer de către japonezi, oratorul a arătat că ajutorul pe care Marea Britanie și Statele-Unite îl pot da regimului Ciang-Kai-Shek apare foarte problematic.

Conflictul dintre Siam și Indochina va fi soluționat cât mai grabnic posibil

Referindu-se la tratatul încheiat de Japonia cu guvernul din Nanking, oratorul a arătat că acesta trebue să fie ajutat până va deveni și în fapt guvernul general al Chinei.

D. Matsuoka a examinat apoi relațiile Japoniei cu Indiile Olandeze, Indochina franceză și Siam. Relațiile cu primele două trebue să fie, din motive geografice foarte strânse. In ceea ce privește conflictul dintre Siam și Indochina, Japonia, în calitate de putere preponderantă în Asia de răsărit, nu poate rămâne indiferentă și speră că litigiul va fi soluționat cât mai grabnic cu putință.

Oratorul a trecut apoi în revistă relațiile Japoniei cu Australia, Orientul apropiat, Argentina, Brazilia și U. R. S. S.

Relațiile cu Rusia

Cu privire la U. R. S. S. el a declarat că cele mai mari sforțări sunt făcute spre a înlătura neînțelegerile și, dacă va fi posibil, pentru a ajunge la o punere la punct fundamentală și de mare însemnătate a relațiilor diplomatice cu această țară. Actualmente, ducem negocieri privitoare la demarcarea frontierei între Manciukuo și Mongolia exterioară, la pescuitul și concesiile japoneze din nordul insulei Sakhalin. Unele dintre aceste chestiuni sunt pe cale de reglementare.

Analizând situația comerțului extern al Japoniei, d. Matsuoka a amintit restricțiile impuse de Statele-Unite comerțului cu Japonia și a adăugat:

Dominioanele și coloniile britanice stânjenesc în diferite feluri navigația comercială a Japoniei. Guvernul japonez a protestat împotriva unor asemenea acte, dar această tendință s'a agravat de curând atât de mult încât Japonia nu poate decât să continue a organiza apărarea sa națională.

Statele Unite sunt convinse că prima linie a apărării lor naționale trece, la răsărit, prin mijlocul Atlanticului, iar la apus nu numai prin Pacificul oriental, ci până în China și în mările de sud.

Ași regreta foarte mult dacă Statele Unite ar adopta o asemenea atitudine, care ar avea repercusiuni „asupra prieteniei americano-japoneze, asupra păcii în Pacific și asupra păcii mondiale".

Referindu-se la situația internațională confuză de acum, d. Matsuoka a declarat:

Dacă Statele Unite ar fi, din nenorocire, implicate în războiul european, iar Japonia ar fi constrânsă să ia parte la conflict, un alt războiu mondial ar isbucni. Nimeni nu ar putea garanta că un asemenea războiu nu va însemna ruina civilizației moderne, a încheiat ministrul Afacerilor Străine.

Anglia va cunoaște în curând amănuntele întrevederii Ducelui cu Fuehrerul

Un răspuns al presei germane dat pronosticurilor engleze fără temei

BERLIN, 21 (Rador). — Ziarele germane de Marți dimineața înfățișează întâlnirea dintre Fuehrer și Duce ca o nouă întărire a solidarității nelimitate a puterilor Axei în domeniul politic, spiritual și militar. Ziarele amintesc că a fost o nouă întâlnire între cei doi conducători de stat și că a ajuns o tradiție a presei străine și, în deosebi, a acelei dușmănoase Axei de a însoți orice întâlnire dintre Adolf Hitler și Mussolini cu aceleași combinații și pronosticuri fără temeiu.

„Voelkischer Beobachter" arată că toate aceste afirmații neîntemeiate sunt expresia nemărturisită a grijei asupra rezultatelor întâlnirii. Este inutil, constată mai departe ziarul, a încerca să convingi pe acești creatori de opinii că lupta celor doi conducători și a celor două popoare nu cunoaște nicio îndoială. Războiul i-a oțelit. Sângele vărsat în comun este chezășia unei prietenii indestructibile. Incercările adversarilor comuni nu pot schimba nimic, iar pronosticurile trebue lăsate, și de data aceasta, pe seama presei anglo-saxone, care a cunoscut și în trecut desmințiri date de fapte.

„Berliner Boersenzeitung" amintește că de fiecare dată când s'au întâlnit Adolf Hitler și Mussolini s'a profetizat mult asupra planurilor Germaniei sau Italiei. Nu există, scrie ziarul, un războiu anglo-german și un războiu anglo-italian, ci numai un front comun al Axei.

Pentru a afla amănunte asupra întrevederii, Anglia trebue să aibă răbdarea de a aștepta ca Germania și Italia să considere că a sosit momentul să deschidă ușa spre sala de așteptare.

Ducele s'a înapoiat la Roma

ROMA, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. anunță că, după întâlnirea sa cu Fuehrerul, Ducele s'a înapoiat, Marți dimineața, la Roma, unde a sosit împreună cu contele Ciano, ministrul afacerilor străine.

Să ne ținem promisiunile

In clipa când țara întreagă răsună de cuvântările prin care Mișcarea Legionară solidarizează marile mase ale poporului cu lupta celor două mișcări totalitare conducătoare de revoluție în Europa, pe străzile capitalei cade ucis de agenții Intelligence-Service-ului camaradul nostru german Maiorul Dörner.

Agentul fiind prins, el fiind un grec britanic, asupra originei actului terorist nu mai încape nici o îndoială. Iar scopul se vede limpede. Asasinatul din fața hotelului Ambasador, încercare desperată în cadrul acțiunii britanice de peste tot, vrea să producă scandal spre a turbura acțiunea națională și a compromite regimul legionar. Cum nimeni nu poate bănui buna noastră credință legionară, faptul năzuește să discrediteze capacitatea noastră tehnică de stăpânire polițienească a străzii.

Cum însă regimul legionar este însuși neamul și ultima carte istorico-politică pe care țara o are în mână, nu ne putem îngădui să tolerăm nici o clipă injoncțiunea adversară.

Cum a intrat agentul în țară, unde s'a pregătit și unde s'a ascuns până când a lovit? — Fără îndoială a avut sprijinul mediilor iudeomasonice, care se află puternic reprezentate în guvern și în stat. Aplecați puțin urechea la ce vorbesc toți mișeii, jidanii și masonii. Veți constata că adeziunea totală pe care ieri o dădeau regimului abia defunct, o acordă astăzi integrală, ca o favoare nouă, membrilor masoni și iudaizați din guvern și stat, unui Rioșeanu, unui Eugen Cristescu, etc., etc...

Intuind primejdiile viitoare, lumea legionară începuse, de altfel, de câteva săptămâni acțiunea de curățire a terenului, depistând ultima echipă iudeomasonică strecurată, nu din vina noastră și nici cu voia noastră, în chiar guvernul prezidat de d-l General Antonescu. Depistarea era de altcum la îndemâna oricui, de vreme ce un Rioșeanu n'a avut ocupație de stat mai predilectă decât intervenția neîncetată pe la toate autoritățile deținute de legionari, fie ele măcar și comunale, în favoarea contravenienților jidani, masoni, politicieni veroși et ejusdem farinae.

Mișcarea ascultă însă de propria-i sensibilitate politică, un totalitarism viu, sprijinit de un avânt realmente revoluționar, neputând suporta corpuri străine, neasimilabile, în cadrele sale instrumentale; necum adversari ireductibili, saboteuri, agenți ai reacțiunii.

Totalitarismul este sistemul politic care cere în primul rând și prin excelență, desăvârșită omogenitate și unitate în echipa de guvernare. Altfel un atare sistem contracarat din lăuntrul lui, este mai rău decât cea mai coruptă democrație, în cazul în care Mișcarea care constitue spatele de sprijin, de garanție a propulsiei revoluționare a oricărui regim totalitar, n'ar face ea discriminările necesare asupra persoanelor și acțiunilor care lucrează în numele și cu girul ei istoric.

Cum s'au putut strecura asemenea elemente într'un regim „legionar" nu mai e timpul să amănunțim.

Nu mai e timp să vedem nici cum să iasă. Ci doar atâta: să iasă!

Altfel, urmează ca Mișcarea Legionară să-și facă ea singură datoria, îndeplinind-o și pe a altora. Și fiți siguri că ea, Mișcarea, nu va pregeta, în spatele ei stând țara însăși, care un lucru cere: să ne ținem promisiunile. Căci acolo în largurile și adâncurile țării elementele desperatei acțiuni britanice, nu-și mai pot afla instrumente, ci doar sfârșit.

Dar în nici un caz, să înțelegem odată lucrurile până la fund, nu poate fi vorba de „reparații" formale ca retragerea din fruntea ministerului de interne a generalului Petrovicescu. Mai întâi pentru că nu el este vinovatul, ci doar una dintre victime.

Pavel Costin Deleanu

O întreagă localitate din Jugoslavia amenințată de o mare catastrofă

BELGRAD 21 (Rador). In apropiere de Subotița, apele subterane amenință să distrugă o întreaga localitate.

Corespondentul agenției D. N. B, anunță că zece clădiri s'au și prăbușit.

Dealungul frontierei dinspre Kenia și Sudan trupele italiene au deslănțuit o puternică ofensivă punând pe fugă considerabilul număr al forțelor inamice

Ascarii fac minuni de vitejie, atacând la baionetă

ADDIS ABEBA, 21 (Rador). — Primele 15 zile din luna Ianuarie au fost caracterizate prin acțiuni cu caracter local dealungul întregei frontiere dinspre Kenya și Sudan.

Corespondentul de războiu al agenției Stefani stărue asupra mândriei și curajului cu care trupele indigene luptă împotriva unui adversar ce devine tot mai numeros.

In ultimele 15 zile, englezii au deslănțuit două puternice atacuri, sprijinite de artilerie, la Gallabat. Amândouă atacurile, date de hinduși și englezi, au fost respinse cu pierderi grave pentru inamic. Ascarii au contraatacat la baionetă, cu o violență atât de mare încât tot focul războinic al inamicului s'a stins.

La Tellai (nord de Cassala) inamicul a atacat, fără succes, ca și în zona Tessenei.

Aviația italiană a atacat detașamente mecanizate și instalațiile din porturi și centre militare.

Asul italian al aviației din Africa orientală, locotenentul Visentini, a dobândit două noui victorii doborând câte un aparat Vincent și Glouster astfel încât totalul victoriilor sale se ridică la 16.

Principele de Piemont printre răniți.

ROMA, 21 (Rador). — Principele de Piemont a vizitat Luni răniții de războiu aflați în spitalul dela Sf. Ana, adresând fiecăruia cuvinte de îmbărbătare.

Răniții au aclamat pe Moștenitorul Tronului, exprimându-și patriotismul și devotamentul lor față de țară.

Coasta elenă a fost ținută sub focul artileriei pe o întindere de 50 km.

In luptele de eri italienii au folosit carele de luptă la 1000 metri înălțime

ROMA, 21 (tp). — Din știrile publicate de ziarele italiene se poate deduce că pe frontul albanez luptele se intensifică. Ziarele de Luni anunță că într'un sector depe frontul greco-albanez sunt utilizate cele mai grele care blindate.

După „Giornale d'Italia" între care de luptă italiene și grecești a avut loc o luptă la o înălțime de peste 1000 metri, luptă care numai în cursul unei singure zile a durat peste nouă ore.

Cu toată situația atmosferică nefavorabilă aviația a atacat localitatea Pigherasi și șoseaua ce duce spre Premeti. Aviația de recunoaștere a întreprins în tot cursul zilei sboruri de recunoaștere pe deasupra coastei. Pe o lungime de 50 km. coasta elenă a fost ținută sub foc.

Intr'un sector în care se întâlnesc mai multe văi pe care merg cele mai importante căi de legătură spre interiorul țării, au fost distruse numeroase poduri, șosele. Astfel s'a terminat cea de a opta acțiune navală italiană împotriva Greciei.

Când vei spune cumpliților tăi dușmani: nu-mi pasă dacă mă veți sdrobi sau nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinței, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbușirea voastră, și când pornești și te menții în luptă până la capăt cu această hotărîre senină, nu încape nici-o îndoială că porți în tine o forță pe care nicio technică represivă nu o poate birui.

Spiritul de jertfă este esențialul.

ION I. MOȚA
(Cranii de lemn)

Cum a fost asasinat maiorul german

Rezultatele primelor cercetări

Ce s'a găsit asupra atentatorului

In urma manifestații legionare de aseară, publicul românesc a luat cunoștință de un fapt a cărui gravitate nu se poate îndeajuns sublinia.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origină, pașaportar strecurat nu prea de multă vreme pe meleagurile românești.

Cum a fost comis asasinatul

Un maior din misiunea militară germană însoțit de un alt ofițer german, venea spre hotelul „Ambasador" din B-dul Brătianu.

La un moment dat au fost acostați de un individ eșit se pare din café-ul București, care fără niciun cuvânt a descărcat 6 gloanțe de revolver în maiorul german, omorîndu-l pe loc.

Imediat după comiterea crimei, atentatorul a început să fugă în direcția cinematografului „Aro", vroind să se urce într'o mașină de piață.

Șoferul anume Anton, care asistase la desfășurarea atentatului, a refuzat să pornească mașina. Intre timp, mai mulți trecători și soldați germani, au înconjurat pe atentator și l-au dezarmat. In revolver se mai aflau încă trei gloanțe.

Ce s'a găsit asupra criminalului

In scurt timp după aceia un chestor și mai mulți agenți din poliția socială a Capitalei au venit la fața locului și au luat în primire pe odiosul criminal.

Ferecat în lanțuri și condus cu multă greutate la prefectura poliției Capitalei individul a fost supus imediat unor perchiziții amănunțite. S'a găsit asupra criminalului un carnet de cecuri pe numele unei mari bănci americane. Din carnet lipseau 2 file.

DESCINDEREA LA LOCUINȚA ASASINULUI

A urmat imediat o descindere la domiciliul asasinului care locuia de câteva săptămâni la hotelul „Modern" din Capitală unde ocupa camera 77. S'a stabilit că atentatorul locuia aici împreună cu supusul ture Kirkor Kamwudghian și acesta pașaportar venit de curând în țară unde se dădea drept campion sportiv.

Descinderea a dat deasemenea rezultate fructuoase. A fost găsită o bogată corespondență în diferite limbi în special în engleză, un revolver cu butoiaș cu 12 focuri, mai multe valize cu diverse obiecte de îmbrăcăminte, etc.

Scrisorile din noptieră...

Continuându-se amănunțit perchezitia s'au putut găsi ascunse în placajul dela tabla noptierei două scrisori venite de curând din străinătate. Până în clipa de față nu s'a putut afla cuprinsul lor. Cele două scrisori au fost ridicate de organele siguranței împreună cu întreaga corespondență și cu toate obiectele din camera criminalului.

Cine e atentatorul

Chiar din primele cercetări s'a putut stabili că se numește Sarandos Dimitrie în vârstă de 32 ani născut în Turcia, supus grec.

Individul a intrat în țară la sfârșitul lunei August 1940 cu un pașaport venind din Jugoslavia. Aici la noi se dădea drept luptător de circ având de altfel un fizic impresionant și peste 100 kg. greutate. Asupra motivelor care l-au determinat să omoare pe ofițerul german atentatorul refuză să facă vreo dclarație.

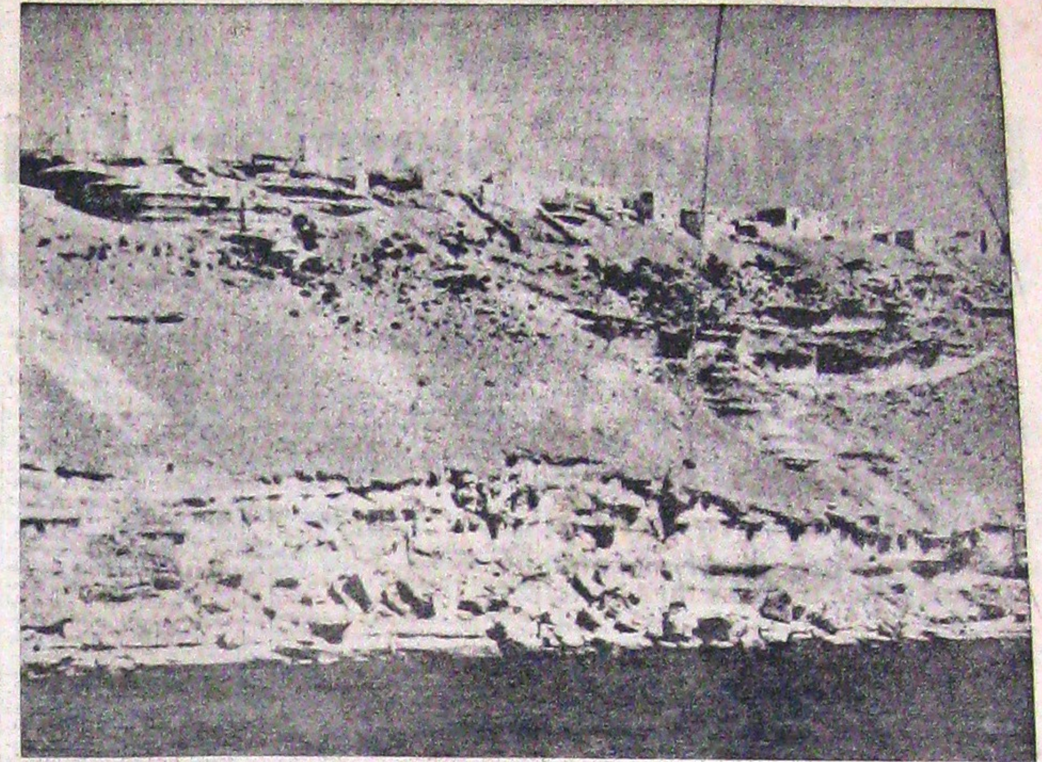
Cercetările continuă.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București

AXA



Conflictul iscat între Thailand și Indochina franceză, se menține în stare gravă. Redăm mai sus o hartă a acestei părți a lumii, în care se văd posesiunile franceze și Thailand-ul manevrat de trupele rebelului general în solda Angliei, De Gaulle



După o rezistență eroică de trei săptămâni, fortăreața Bardi a a căzut. In fotografia de mai sus, redăm un aspect de ansamblu al Bardiei, după retragerea trupelor italiene. Urmele vizibile ale bombardamentelor cari au transformat întregul oraș în ruine, arată că bravele trupe romane n'au părăsit pozițiile decât atunci când nimic nu mai era de apărat





Marea societate pentru transporturi aeriene „Lufthansa" și-a serbat recent împlinirea a 15 ani de la înființare. In fotografie, directorul societății Luz, după rostirea cuvântării la ședința festivă care a avut loc cu acest prilej.



Cooperarea între armatele italiene și germane, cari acoperă pe frontul grecesc, este desăvârșită. Invingând dificultăți de neînchipuit, trupele ocupă cele mai importante poziții, punând pe fugă inamicul. Cele două aspecte de mai sus sunt extrem de elocvente.

Asaltul decisiv al armatelor de oțel





Celebrele divizii blindate ale armatei germane cari au repurtat marile victorii din Polonia, Franța, Olanda și Belgia, au fost verificate și puse la punct pentru atacul decisiv care se pregătește. In fotografiile de mai sus, vedem o formațiune blindată în dispozitiv de pornire spre front



Demascăm cu acest document cârdășia greco-engleză: iată o fotografie luată cu prilejul unei ședințe a comitetului de război. Regele Greciei este flancat de generalul englez Gambier Parry, comandantul trupelor britanice din Grecia. Mai sunt în fotografie: vice-mareșal D'Albiac (englez), general Papagos și președintele Metaxas.